

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดครรลองวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Methods Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เข้ามาใช้ในการทำวิจัยด้วยหลักการผสมผสานวิธี ผู้วิจัยได้แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานและปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบและยืนยันรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการดำเนินงานและปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระยะที่ 1 นี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาระดับ

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยมีอิทธิพลต่อ

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล และปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล

การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้ตั้งสมมติฐานว่า

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับ

ปานกลาง ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาล

ตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง และรูปแบบความสัมพันธ์

โครงสร้างเชิงเส้นตามทฤษฎี ระหว่างการสนับสนุนจากพรรภการเมืองระดับชาติ แรงกดดัน

จากการเมืองภาคประชาชน ประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรัฐมนตรี ภาวะผู้นำการเปลี่ยน

แปลง วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม

วัฒนธรรมการทำงานเน้นพัฒนา และสมรรถนะบุคลากร กับประสิทธิผลการดำเนินงานของ

เทศบาลตำบลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรทุกตัวมีอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม ผู้วิจัยจึงได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ เทศบาลตำบลจำนวน 400 แห่ง ในแต่ละเทศบาลตำบลใช้ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 6 คน ได้ข้อมูลลับมาจำนวนทั้งสิ้น 2,400 คน

ผู้วิจัยนำเสนอตามขั้นตอนการปฏิบัติของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล โดยเริ่มต้นจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบจำลองสมมติฐานการวิจัย การกำหนดข้อมูลเฉพาะตามรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัย การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล และตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ จนแบบจำลองสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้วสรุปแปลความหมายผลการวิเคราะห์ โดยจำแนกค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุออกเป็นอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรตามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของเทศบาลตำบลรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับที่ 1 นำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรและค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1.1 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปร

1.1.1 ตัวแปรภายนอก (Exogenous Variable)

NATIO แทน การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ

PEOPL แทน แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน

1.1.2 ตัวแปรภายใน (Endogenous Variable)

TRAIN แทน การฝึกอบรมของบุคลากร

EDUCA แทน การศึกษาของบุคลากร

DEVEL แทน การพัฒนานโยบาย

CAREE แทน การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร

ORGAN แทน การพัฒนาองค์กร

IDEAL แทน การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนของผู้นำ

INSPI แทน ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ

INTEL แทน ความสามารถการตีความคุ้ยค่าตามค่านิยมของผู้นำ

INDIV แทน การผู้นำนักความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ
 ADAPT แทน วัดนิรธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว
 INVOL แทน วัดนิรธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม
 MISSI แทน วัดนิรธรรมการทำงานเน้นพัฒกิจ
 COREC แทน สมรรถนะหลักของบุคลากร
 FUNCT แทน สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร
 EFFEC แทน ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล

1.2 สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

n	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SKEWNESS	แทน ค่าความเบี้ยว (Skewness)
KURTOSIS	แทน ค่าความโถ่ (Kurtosis)
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
R^2	แทน ค่าสัมประสิทธิ์พหุคุณยกกำลังสอง หรือค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (Square Multiple Correlation)
χ^2	แทน ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square)
df	แทน องศาอิสระ (Degree of Freedom)
p-value	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
GFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)
AGFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)
CFI	แทน ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเหมาะสม เปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)
RMSEA	แทน ค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณ

ค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation)

RMR	แทน ดัชนีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Square Residual)
CN	แทน ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (Critical N)
DE	แทน อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)
IE	แทน อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)
TE	แทน อิทธิพลรวม (Total Effects)

2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

2.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2.2.1 ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับสำคัญและการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.2 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.3 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.4 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.5 ผลการวิเคราะห์วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเทศบาลตำบล จำนวน 400 แห่ง โดยทุกเทศบาลตำบลจะใช้ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนผู้บริหารท้องถิ่น ตัวแทนสมาชิกสภาท้องถิ่น ตัวแทนปลัดเทศบาล ตัวแทนผู้อำนวยการกองคลัง ตัวแทนผู้อำนวยการกองช่าง และตัวแทนภาคประชาชน รวมเทศบาลตำบลละ 6 คน เพื่อตอบแบบสอบถาม แล้วทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อหาระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โดยครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน ได้แก่ มุ่งมองด้านประชาชน มุ่งมองด้านกระบวนการภารกิจใน มุ่งมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต และมุ่งมองด้านการเงิน ใช้วิธีการประมาณผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งแบบสอบถามที่เก็บมาเป็นระบบ 8 คะแนน ผู้วิจัยทำเป็นระบบ 5 คะแนน ตามเกณฑ์ดังนี้

$$\text{ค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนที่ได้ X 5}}{\text{คะแนนเต็ม (8)}}$$

โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางความถ่วงกับการบรรยายและสรุปผลการดำเนินการวิจัย โดยข้อมูลที่ได้สามารถจำแนกได้ตามรายละเอียดใน ตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวม

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับประสิทธิผล
มุ่งมองด้านประชาชน	3.38	0.41	ปานกลาง
มุ่งมองด้านกระบวนการภารกิจใน	3.34	0.42	ปานกลาง

ประดิษฐ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประดิษฐ์ผล
มุ่งมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต	3.35	0.49	ปานกลาง
มุ่งมองด้านการเงิน	3.37	0.46	ปานกลาง
รวม	3.36	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับประดิษฐ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อุปกรณ์ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มุ่งมองด้านประชาชน ($\bar{X} = 3.38$) มุ่งมองด้านการเงิน ($\bar{X} = 3.37$) มุ่งมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต ($\bar{X} = 3.35$) และมุ่งมองด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.34$) ตามลำดับ และเมื่อจำแนกข้อมูลระดับประดิษฐ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแต่ละด้านจะแสดงได้ดังตารางที่ 13 – 16

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประดิษฐ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งมองด้านประชาชน

ประดิษฐ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประดิษฐ์ผล
1. เทศบาลตำบลมีการจัดทำบริการสาธารณูปโภคที่มีคุณภาพ	3.37	0.90	ปานกลาง
2. เทศบาลตำบลมีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ	3.43	0.85	มาก
3. เทศบาลตำบลมีการดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ	3.09	0.83	ปานกลาง
4. เทศบาลตำบลมีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชน	3.39	0.97	ปานกลาง
5. เทศบาลตำบลมีการบริการประชาชนในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ	3.57	0.85	มาก
รวม	3.38	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งมองด้านประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ เทศบาลตำบลมีการบริการประชาชนในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ($\bar{X} = 3.57$) และเทศบาลตำบลมีการเน้นโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ ($\bar{X} = 3.43$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ เทศบาลตำบลมีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการแก่ประชาชน ($\bar{X} = 3.39$) เทศบาลตำบลมีการจัดทำบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 3.37$) และเทศบาลตำบลมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ($\bar{X} = 3.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งมองด้านกระบวนการภายใน

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับประสิทธิผล
1. เทศบาลตำบลมีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นไปตามระเบียบ	3.43	0.85	มาก
2. เทศบาลตำบลมีความสำเร็จในการบริหารการจัดเก็บรายได้เป็นอย่างไรของเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามข้อนัยญูติ	3.01	0.85	ปานกลาง
3. เทศบาลตำบลมีระดับความสำเร็จของอัตราการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นอัตราเท่าใดของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ตามเทศบัญญัติ	3.30	0.90	ปานกลาง
4. เทศบาลตำบลมีระดับความสำเร็จในการประชุมพัฒงานที่สามารถลดได้โดยเทียบกับบริษัทการใช้ในปัจงประมาณที่ผ่านมา	3.59	0.87	มาก
5. เทศบาลตำบลมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพใน การปฏิบัติราชการ โดยพิจารณาจากการจัดทำบันทึกสถิติ การปฏิบัติงาน รายงาน ของหน่วยงานที่เข้าตรวจสอบเทศบาล ตำบลประจำปี	3.37	0.90	ปานกลาง
รวม	3.34	0.42	ปานกลาง

จากตารางที่ 14 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีตามตัวบ่งชี้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งเน้นด้านกระบวนการภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านข้อ พนว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ เทคโนโลยีมีระดับความสำเร็จในการประยัดพลังงานที่สามารถได้โดยเบริญเทียนกับปริมาณการใช้ในปีงบประมาณที่ผ่านมา ($\bar{X} = 3.59$) และเทคโนโลยีการจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปตามระเบียบ ($\bar{X} = 3.43$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ โดยพิจารณาจากการจัดทำบันทึกสถิติการปฏิบัติงาน รายงาน ของหน่วยงานที่เข้าตรวจสอบเทคโนโลยีตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นอัตราเท่าใดของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ตามเกณฑ์คุณภาพ ($\bar{X} = 3.37$) เทคโนโลยีมีระดับความสำเร็จของอัตราการเบิกจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีเป็นอัตราเท่าใดของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้ตามเกณฑ์คุณภาพ ($\bar{X} = 3.30$) และเทคโนโลยีมีความสำเร็จในการบริหารการจัดเก็บรายได้เป็นอย่างไรของเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามข้อบัญญัติ ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีตามตัวบ่งชี้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งเน้นด้านการเรียนรู้และการเติบโต

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีตามตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	ระดับประสิทธิผล
1. เทคโนโลยีมีการพัฒนาบุคลากรในด้านต่างๆ	3.09	0.83	ปานกลาง
2. เทคโนโลยีมีการจัดการสารสนเทศอย่างถูกต้องครบถ้วน เป็นปัจจุบัน	3.40	0.97	ปานกลาง
3. เทคโนโลยีมีการรวบรวมกฎหมาย อนุบัญญัติ ระเบียบของ อปท. กระทรวง กรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน	3.57	0.85	มาก
4. เทคโนโลยีมีการปรับปรุงกระบวนการทำงาน การบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน	3.39	0.97	ปานกลาง
5. เทคโนโลยีมีการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน ให้บริการครบทุกกระบวนการตามข้อแนะนำของกระทรวงมหาดไทย และประกาศให้ประชาชนได้รับทราบ	3.32	0.88	ปานกลาง
รวม	3.35	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 15 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งเน้นด้านการเรียนรู้และการเติบโต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ เทศบาลตำบล มีการรวบรวมกฎหมาย อนุบัญญัติ ระเบียบของ อปท. กระทรวง กรม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.57$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับ ความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ ดังนี้ เทศบาลตำบลมีการจัดการสารสนเทศ อย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.40$) เทศบาลตำบลมีการปรับปรุงกระบวนการทำงาน การบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 3.39$) และเทศบาลตำบล มีการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานให้บริการครบถ้วนงานตามข้อแนะนำของ กระทรวงมหาดไทย และประกาศให้ประชาชนได้รับทราบ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งเน้นด้านการเงิน

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับ ประสิทธิผล
1. เทศบาลตำบลใช้จ่ายเงินงบประมาณที่องค์กรได้รับ จัดสรรด้วยความประหัต ศุภมิตร และเป็นไปตาม หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง	3.55	0.95	มาก
2. เทศบาลตำบลมีการใช้จ่ายเงินงบประมาณถูกต้องตาม ระเบียบ หลักเกณฑ์	3.39	0.89	ปานกลาง
3. เทศบาลตำบลใช้จ่ายเงินงบประมาณมีความสอดรับกับ วัตถุประสงค์และเป้าหมายทางการเงิน	3.31	0.91	ปานกลาง
4. เทศบาลตำบลมีอัตราการเจริญเติบโตด้านรายได้ การ แสวงหาแนวทางเพิ่มรายได้จากการดำเนินงาน	3.49	0.95	มาก
5. เทศบาลตำบลมีมาตรการการตรวจสอบป้องกันการ รั่วไหล การทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเงินอย่าง รัดกุม	3.09	0.83	ปานกลาง
รวม	3.37	0.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 16 พบว่า ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มุ่งมองด้านการเงิน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านข้อ พนว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ เทศบาลตำบลใช้จ่ายเงินงบประมาณที่องค์การได้รับจัดสรรด้วยความประยั้ด คุ้มค่า และเป็นไปตามหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.55$) และเทศบาลตำบลมีตัวการเริบผูกติดให้ด้านรายได้ การแสวงหาแนวทางเพิ่มรายได้จากการดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.49$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ ดังนี้ เทศบาลตำบลมีการใช้จ่ายเงินงบประมาณถูกต้องตามระเบียบ หลักเกณฑ์ ($\bar{X} = 3.39$) เทศบาลตำบลใช้จ่ายเงินงบประมาณ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายทางการเงิน ($\bar{X} = 3.31$) และเทศบาลตำบล มีมาตรการการตรวจสอบป้องกันการรั่วไหล การทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเงินอย่างรัดกุม ($\bar{X} = 3.09$) ตามลำดับ

3.1.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบล โดยมีเนื้อหา 16 ด้าน ได้แก่ การสนับสนุนจากการเมือง ระดับชาติ แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน การฝึกอบรมของบุคลากร การศึกษาของบุคลากร การพัฒนานาบุคลากร การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร การพัฒนาองค์การ การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตัวของผู้นำ ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ วัฒนธรรมเน้นการปรับตัว วัฒนธรรมเน้นการมีส่วนร่วม วัฒนธรรมเน้นพัฒนาศักยภาพ สมรรถนะหลักของบุคลากร และสมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ใช้วิธีการประเมินผลทางหลักสูตรเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการดำเนินการวิจัย โดยข้อมูลที่ได้สามารถจำแนกได้ตามรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบล	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ	3.34	0.39	ปานกลาง
แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน	3.27	0.41	ปานกลาง
การฝึกอบรมของบุคลากร	3.26	0.41	ปานกลาง
การศึกษาของบุคลากร	3.15	0.51	ปานกลาง
การพัฒนาบุคลากร	3.27	0.44	ปานกลาง
การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร	3.42	0.49	มาก
การพัฒนาองค์กร	3.15	0.47	ปานกลาง
การมีอิทธิพลต่อกำลังเชิงบวกของผู้นำ	3.37	0.46	ปานกลาง
ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ	3.14	0.56	ปานกลาง
ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ	3.24	0.45	ปานกลาง
การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ	3.44	0.48	มาก
วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว	3.10	0.49	ปานกลาง
วัฒนธรรมเน้นการมีส่วนร่วม	3.23	0.56	ปานกลาง
วัฒนธรรมการทำงานเน้นพัฒนาธุรกิจ	3.37	0.49	ปานกลาง
สมรรถนะหลักของบุคลากร	3.52	0.59	มาก
สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร	3.56	0.64	มาก
รวม	3.31	0.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 พบร่วมกับ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ($\bar{X} = 3.56$) สมรรถนะหลักของบุคลากร ($\bar{X} = 3.52$) การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ($\bar{X} = 3.44$) และการพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร ($\bar{X} = 3.42$) และอยู่ในระดับ

ปานกลาง จำนวน 12 ด้าน โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ ($\bar{X} = 3.37$) วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ ($\bar{X} = 3.37$) การสนับสนุนจากการเมืองระดับชาติ ($\bar{X} = 3.34$) แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน ($\bar{X} = 3.27$) การพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 3.27$) การฝึกอบรมของบุคลากร ($\bar{X} = 3.26$) ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ ($\bar{X} = 3.24$) วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ($\bar{X} = 3.23$) การพัฒนาองค์การ ($\bar{X} = 3.15$) การศึกษาของบุคลากร ($\bar{X} = 3.15$) ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ($\bar{X} = 3.14$) และวัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว ($\bar{X} = 3.10$) ตามลำดับ และเมื่อจำแนกข้อมูลระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแต่ละด้านจะแสดงได้ดังตารางที่ 18 - 33

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากพระราชการเมืองระดับชาติ

การสนับสนุนจากพระราชการเมืองระดับชาติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. พระราชการเมืองเป็นผู้ประสานการจัดสรรงบเงินประมาณ จากรัฐบาลให้กับเทศบาลตำบล	3.59	0.85	มาก
2. พระราชการเมืองรับเอาข้อเรียกร้องต่างๆ ของเทศบาล ตำบลแจ้งให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ	2.95	0.90	ปานกลาง
3. มีการตั้งกระทุ่丹 หรือการอภิปรายของสมาชิกพระราช ในรัฐสภาต่อข้อสมับสนุน	3.24	0.87	ปานกลาง
4. พระราชการเมืองมีสาขาวรรถ หรือตัวแทนพระราชทำหน้าที่ ประสานการสนับสนุน	3.57	0.85	มาก
5. พระราชการเมืองเสนอตัวเป็นคนกลาง ในการเจรจาต่อ รองระหว่างคู่กรณี เพื่อหาทางออก ในการแก้ปัญหาที่ทั้ง สองฝ่ายยอมรับได้	3.37	0.90	ปานกลาง
รวม	3.34	0.39	ปานกลาง

จากตารางที่ 18 พบร่วมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากการพัฒนา
ระดับชาติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ใน
ระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ พระคริสต์เมืองเป็นผู้ประสานการจัดสรรงเงินประมาณจาก
รัฐบาลให้กับเทศบาลตำบล ($\bar{X} = 3.59$) และพระคริสต์เมืองมีสาขาพระคริสต์ หรือตัวแทนพระคริสต์
ทำหน้าที่ประสานการสนับสนุน ($\bar{X} = 3.57$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ คือ พระคริสต์
เมืองเสนอตัวเป็นคนกลาง ในการเจรจาต่อรองระหว่างคู่กรณี เพื่อหาทางออก ในการ
แก้ปัญหาที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับได้ ($\bar{X} = 3.37$) มีการตั้งกระหึ่ม หรือการอภิปรายของสมาชิก
พระคริสต์ในรัฐสภาต่อข้อสนับสนุน ($\bar{X} = 3.24$) และพระคริสต์เมืองรับเอาข้อเรียกร้องต่างๆ ของ
เทศบาลตำบลแจ้งให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ($\bar{X} = 2.95$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงกดดัน
จากการเมืองภาคประชาชน**

แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ประชาชนมีการเคลื่อนไหวร้องทุกข์เรียกร้องให้รัฐเข้ามาแก้ปัญหา	3.58	0.85	มาก
2. ประชาชนมีการเคลื่อนไหวทบทวนในการเรียกร้องการถ่ายโอนอำนาจที่รัฐเคยเป็นของประชาชน	2.95	0.90	ปานกลาง
3. ประชาชนมีการเคลื่อนไหวที่มุ่งตรวจสอบกระบวนการใช้อำนาจรัฐของเทศบาลตำบล	3.70	0.97	มาก
4. ประชาชนมีบทบาทความร่วมมือเชิงวิพากษ์กับรัฐในเทศบาลตำบล	3.02	0.85	ปานกลาง
5. ประชาชนมีการเคลื่อนไหวทบทวนในการประท้วงอันมาจาก	3.12	0.83	ปานกลาง
รวม	3.27	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 19 พบร่วมกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก
จำนวน 2 ข้อ คือ ประชาชนมีการเคลื่อนไหวที่มุ่งตรวจสอบกระบวนการใช้อำนาจรัฐของ

เทศบาลตำบล ($\bar{X} = 3.70$) และประชาชนมีการเคลื่อนไหวร้องเรียนรัฐเข้ามาแก้ปัญหา ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 3 ลำดับ คือ ประชาชนมีการเคลื่อนไหวทบทباتในการประท้วงอำนาจจังหวัด ($\bar{X} = 3.12$) ประชาชนมีการเคลื่อนไหวทบทباتในการประท้วงอำนาจจังหวัด ($\bar{X} = 3.66$) ประชาชนเมืองทบทباتความร่วมมือเชิงพิพากษ์กับรัฐในเทศบาลตำบล ($\bar{X} = 3.02$) และประชาชนมีการเคลื่อนไหวทบทباتในการเรียกร้องการถ่ายโอนอำนาจที่รัฐเคยมีมาเป็นของประชาชน ($\bar{X} = 2.95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรมของบุคลากร

การฝึกอบรมของบุคลากร	\bar{X}	S.D:	ระดับความคิดเห็น
1. ได้รับการฝึกอบรมที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานในปัจจุบัน	2.94	0.92	ปานกลาง
2. ได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรเฉพาะตำแหน่งที่ทำให้เกิดความชำนาญเฉพาะด้าน	3.34	0.89	ปานกลาง
3. ได้เข้ารับฟังการบรรยายในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำในปัจจุบัน	3.53	0.84	มาก
4. ได้เข้าร่วมสัมมนาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานในปัจจุบัน	3.10	0.89	ปานกลาง
5. ได้รับการสอนงานโดยวิธีให้พนักงานลงมือปฏิบัติงานจริง เพื่อให้สามารถทำงานในปัจจุบันได้	3.40	0.97	ปานกลาง
รวม	3.26	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 20 พบร่วมกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอบรมของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.26$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ คือ ได้เข้ารับฟังการบรรยายในหลักสูตรระยะสั้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานที่ทำในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.53$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 3 ลำดับ คือ ได้รับการสอนงานโดยวิธีให้พนักงานลงมือปฏิบัติงานจริง เพื่อให้สามารถทำงานในปัจจุบันได้ ($\bar{X} = 3.40$) ได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรเฉพาะ

ตำแหน่งที่ทำให้เกิดความชำนาญเฉพาะด้าน ($\bar{X} = 3.34$) และได้เข้าร่วมสัมมนาเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.10$) ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของบุคลากร

การศึกษาของบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อสร้างความพร้อมสำหรับการเลื่อนตำแหน่งในอนาคต	2.93	0.91	ปานกลาง
2. ได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับงานในอนาคต	3.02	0.85	ปานกลาง
3. ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต	3.54	0.86	มาก
4. มีสิทธิได้รับอนุญาตให้ลางานเพื่อศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อนำมาใช้สำหรับการทำงานในอนาคต	2.94	0.92	ปานกลาง
5. ได้ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานในอนาคต	3.34	0.89	ปานกลาง
รวม	3.15	0.51	ปานกลาง

จากตารางที่ 21 พนวณ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการทำงานในอนาคต ($\bar{X} = 3.54$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับ ความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ ได้ศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานในอนาคต ($\bar{X} = 3.34$) ได้ศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับงานในอนาคต ($\bar{X} = 3.02$) และมีสิทธิได้รับอนุญาตให้ลางานเพื่อนำมาใช้สำหรับการทำงานในอนาคต ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนา บุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการพัฒนาตนเองเพิ่มเติมในเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการที่เกี่ยวข้องโดยตรง	3.02	0.85	ปานกลาง
2. ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง	3.54	0.86	มาก
3. มีการพัฒนาตนเองตามความสนใจเพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กร	3.00	0.91	ปานกลาง
4. มีการศึกษาด้านควันวันวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเสริมทักษะความสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน	3.51	0.88	มาก
รวม	3.27	0.44	ปานกลาง

จากตารางที่ 22 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.27$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง ($\bar{X} = 3.54$) และมีการศึกษาด้านควันวันวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเสริมทักษะความสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.51$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ มีการพัฒนาตนเองเพิ่มเติมในเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{X} = 3.02$) มีการพัฒนาตนเองเพิ่มเติมในเรื่องอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการที่เกี่ยวข้องโดยตรง ($\bar{X} = 3.82$) และมีการพัฒนาตนเองตามความสนใจเพื่อเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ($\bar{X} = 3.00$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา
อาชีพสำหรับบุคลากร**

การพัฒนา อาชีพสำหรับบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ตามทักษะความสามารถ	3.58	0.85	มาก
2. ได้รับการประเมินผลการทำงาน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับ การพัฒนาตำแหน่งงานที่ว่าง	3.37	0.89	ปานกลาง
3. ได้รับคำแนะนำจากหัวหน้างานเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ	3.24	0.87	ปานกลาง
4. ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องความก้าวหน้าในสายวิชาชีพ ของบุคลากร	3.57	0.85	มาก
5. ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ จากหัวหน้างาน	3.38	0.90	ปานกลาง
รวม	3.42	0.49	มาก

จากตารางที่ 23 พนวจ ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน
2 ข้อ คือ มีโอกาสได้เลื่อนตำแหน่งหน้าที่ตามทักษะความสามารถ ($\bar{X} = 3.58$) และ ได้รับข้อมูล
ข่าวสารเรื่องความก้าวหน้าในสายวิชาชีพของบุคลากร ($\bar{X} = 3.57$) และอยู่ในระดับปานกลาง
จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ 3 ลำดับ คือ ได้รับ
คำแนะนำเกี่ยวกับความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่จากหัวหน้างาน ($\bar{X} = 3.38$) ได้รับการ
ประเมินผลการทำงาน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาตำแหน่งงานที่ว่าง ($\bar{X} = 3.37$) และ
ได้รับคำแนะนำจากหัวหน้างานเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.24$) ตามลำดับ

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา
องค์การ

การพัฒนา องค์การ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการสืบค้นผ่านระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ	3.58	0.85	มาก
2. ทำงานภายใต้โครงสร้างของระบบงานที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างเพื่อนร่วมงานได้อย่างสะดวก	2.94	0.90	ปานกลาง
3. ทำงานภายใต้บรรยายกาศ สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้	3.11	0.84	ปานกลาง
4. การศึกษาหาความรู้และเรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยี และคอมพิวเตอร์	3.02	0.85	ปานกลาง
5. สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารขององค์การได้อย่างสะดวก	3.12	0.84	ปานกลาง
รวม	3.15	0.47	ปานกลาง

จากตารางที่ 24 พบร้า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาองค์การ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.15$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ข้อ คือ ได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากการสืบค้นผ่านระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารขององค์การ ได้อย่างสะดวก ($\bar{X} = 3.12$) ทำงานภายใต้บรรยายกาศ สิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้พัฒนา ($\bar{X} = 3.11$) และการศึกษาหาความรู้และเรียนรู้จากสื่อเทคโนโลยี และคอมพิวเตอร์ ($\bar{X} = 3.02$) ตามลำดับ

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีอิทธิพล
ต่อกำลังของผู้ดูแลของผู้นำ

การมีอิทธิพลต่อกำลังของผู้ดูแลของผู้นำ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้บริหารสร้างความภูมิใจให้กับบุคลากร	3.17	0.89	ปานกลาง
2. ผู้บริหารประพฤติดนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงาน	3.38	0.96	ปานกลาง
3. ผู้บริหารทำให้เกิดความนับถือครั้งชา	3.55	0.96	มาก

การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. ผู้บริหารให้ความเป็นอิสระในการทำงาน	3.39	0.90	ปานกลาง
รวม	3.37	0.46	ปานกลาง

จากการที่ 25 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ คือ ผู้บริหารทำให้เกิดความนับถือศรัทธา ($\bar{X} = 3.55$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ ผู้บริหารให้ความเป็นอิสระในการทำงาน ($\bar{X} = 3.39$) ผู้บริหารประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงาน ($\bar{X} = 3.38$) และผู้บริหารสร้างความภูมิใจให้กับบุคลากร ($\bar{X} = 3.17$) ตามลำดับ

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ

ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้บริหารสามารถให้กำลังใจในการทำงานแก่บุคลากรเสมอ	2.95	0.90	ปานกลาง
2. ผู้บริหารสามารถกระตุ้นให้บุคลากรทำงานด้วยความกระตือรือร้น	3.70	0.97	มาก
3. ผู้บริหารสามารถพูดชูใจให้บุคลากรทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย	3.02	0.85	ปานกลาง
4. ผู้บริหารสามารถสร้างความเข้าใจเชิงเป้าหมายการดำเนินงานของเทศบาล	2.94	0.89	ปานกลาง
รวม	3.14	0.56	ปานกลาง

จากการที่ 26 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ คือ ผู้บริหารสามารถกระตุ้นให้บุคลากรทำงานด้วยความกระตือรือร้น ($\bar{X} = 3.70$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจาก

มากไปหนาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ ผู้บริหารสามารถพูดชุงใจให้บุคลากรทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมาย ($\bar{X} = 3.02$) ผู้บริหารสามารถให้กำลังใจในการทำงานแก่บุคลากรเสมอ ($\bar{X} = 2.95$) และผู้บริหารสามารถสร้างความเห็นใจถึงเป้าหมายการดำเนินงานของเทศบาล ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ

ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้บริหารมีแนวทางโน้มน้าวผู้ตามให้ใช้เหตุผลในการจัดการปัญหาองค์การ	3.58	0.85	มาก
2. ผู้บริหารให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางที่ดีในการทำงานแก่บุคลากรเสมอ	2.94	0.90	ปานกลาง
3. ผู้บริหารชี้ให้เห็นว่าการแก้ปัญหามีทางเลือกหลายวิธีการในการแก้ไข	3.45	0.96	มาก
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรใช้ความคิด หาวิธีการใหม่ๆในการทำงานเสมอ	3.02	0.85	ปานกลาง
รวม	3.24	0.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 27 พนว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ ผู้บริหารมีแนวทางโน้มน้าวผู้ตามให้ใช้เหตุผลในการจัดการปัญหาองค์การ ($\bar{X} = 3.58$) และผู้บริหารชี้ให้เห็นว่าการแก้ปัญหามีทางเลือกหลายวิธีการในการแก้ไข ($\bar{X} = 3.45$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรใช้ความคิด หาวิธีการใหม่ๆในการทำงานเสมอ ($\bar{X} = 3.02$) และผู้บริหารให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางที่ดีในการทำงานแก่บุคลากรเสมอ ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้น
ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ**

การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ผู้บริหารเอาใส่ใจรับรู้ความต้องการของบุคลากรทุกระดับ	3.38	0.96	ปานกลาง
2. ผู้บริหารแสดงความห่วงใยต่อสภาพความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา	3.55	0.96	มาก
3. ผู้บริหารมีความเต็มใจช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของบุคลากร	3.39	0.90	ปานกลาง
4. ผู้บริหารส่งเสริมความสามัคคีภายในองค์กร	3.45	0.95	มาก
รวม	3.44	0.48	มาก

จากตารางที่ 28 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ คือ ผู้บริหารแสดงความห่วงใยต่อสภาพความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 3.55$) และผู้บริหารส่งเสริมความสามัคคีภายในองค์กร ($\bar{X} = 3.45$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ ผู้บริหารมีความเต็มใจช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของบุคลากร ($\bar{X} = 3.39$) และผู้บริหารเอาใส่ใจรับรู้ความต้องการของบุคลากรทุกระดับ ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม
การทำงานแห่งการปรับตัว**

วัฒนธรรมการทำงานแห่งการปรับตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถปรับเปลี่ยนแผนการทำงานได้อย่างอิสระบน ความถูกต้อง	2.94	0.90	ปานกลาง
2. มีความอิสระในการตัดสินใจในการทำงาน	2.95	0.90	ปานกลาง
3. สามารถเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานภายใต้สถานการณ์ ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป	3.45	0.95	มาก

วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. สามารถเปลี่ยนวิธีการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีอำนาจต่อราชการ	3.02	0.86	ปานกลาง
5. มีวิธีการทำงานที่ยืดหยุ่น ไม่ยึดติดกับแบบแผนการทำงานเดิมๆ	3.16	0.89	ปานกลาง
รวม	3.10	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 29 พบร่วมกันว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 1 คือ สามารถเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานภายใต้สถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ($\bar{X} = 3.45$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ มีวิธีการทำงานที่ยืดหยุ่น ไม่ยึดติดกับแบบแผนการทำงานเดิมๆ ($\bar{X} = 3.16$) สามารถเปลี่ยนวิธีการทำงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้มีอำนาจต่อราชการ ($\bar{X} = 3.02$) และมีความอิสระในการตัดสินใจในการทำงาน ($\bar{X} = 2.95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม

วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. บุคลากรจะทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นกลุ่มเสมอ	3.13	0.87	ปานกลาง
2. บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนปฏิบัติการทำงานของหน่วยงาน	3.38	0.97	ปานกลาง
3. มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างพนักงาน	3.12	0.87	ปานกลาง
4. มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของหน่วยงาน	3.39	0.90	ปานกลาง
5. ทำงานให้กับหน่วยงานด้วยความรู้สึกที่ผูกพันกับหน่วยงาน	3.11	0.86	ปานกลาง
รวม	3.23	0.56	ปานกลาง

จากตารางที่ 30 พบร่วมกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.39$) บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนปฏิบัติการทำงานของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.38$) และบุคลากรจะทำงานร่วมกันเป็นทีม เป็นกลุ่มเสมอ ($\bar{X} = 3.13$) ตามลำดับ

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ

วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. กำหนดเป้าหมายในการทำงานเพื่อทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างชัดเจน	3.58	0.85	มาก
2. ได้รับความสะท้วนในการทำงานมากกว่าที่จะเน้นกฏระเบียบ	2.94	0.89	ปานกลาง
3. การกำหนดเป้าหมายในการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน	3.65	0.98	มาก
4. การทำงานโดยตรงนักเข้าใจถึงเป้าหมายของหน่วยงาน	3.57	0.85	มาก
5. การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพันธกิจแผนปฏิบัติของหน่วยงาน	3.12	0.84	ปานกลาง
รวม	3.37	0.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 31 พบร่วมกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ การกำหนดเป้าหมายในการทำงานให้สอดคล้องกับเป้าหมายของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.65$) กำหนดเป้าหมายในการทำงานเพื่อทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.58$) และการทำงานโดยตรงนักเข้าใจถึงเป้าหมายของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.57$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ คือ การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพันธกิจแผนปฏิบัติของหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.12$) และได้รับความสะท้วนในการทำงานมากกว่าที่จะเน้นกฏระเบียบ ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
หลักของบุคลากร

สมรรถนะ หลักของบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน	3.58	0.85	มาก
2. การเป็นผู้ให้บริการที่ดี	2.94	0.89	ปานกลาง
3. การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานของตน	3.66	0.98	มาก
4. การเป็นผู้มีจริยธรรม	3.57	0.85	มาก
5. การร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน	3.87	1.05	มาก
รวม	3.52	0.59	มาก

จากตารางที่ 32 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 ข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ การร่วมแรงร่วมใจในการทำงาน ($\bar{X} = 3.87$) การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานของตน ($\bar{X} = 3.66$) และการมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ($\bar{X} = 3.58$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ คือการเป็นผู้ให้บริการที่ดี ($\bar{X} = 2.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ
ด้านลักษณะงานของบุคลากร

สมรรถนะ ด้านลักษณะงานของบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนางาน	3.55	0.96	มาก
2. การเป็นผู้ที่มีศักยภาพนำไปสู่การเปลี่ยนแปลง	3.56	0.95	มาก
3. การควบคุมตนเอง	3.58	0.85	มาก
4. การวางแผนยุทธ์ในการพัฒนาองค์การ	3.59	0.84	มาก
5. การให้อำนาจแก่ผู้อื่นให้มีอิสระในการสร้างสรรค์วิธีการ ของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายในการทำงาน	3.57	0.86	มาก
รวม	3.56	0.64	มาก

จากตารางที่ 33 พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงลำดับความสำคัญค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ 3 ลำดับ คือ การวางแผนทุบทั้งในการพัฒนาองค์การ ($\bar{X} = 3.59$) การควบคุมตนเอง ($\bar{X} = 3.58$) และการให้อำนาจแก่ผู้อื่นให้มีอิสระในการสร้างสรรค์วิธีการของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายในการทำงาน ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ

3.1.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของ การสนับสนุนจากการเมืองระดับชาติ แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน การฝึกอบรมของบุคลากร การศึกษาของบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร การพัฒนาองค์การ การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้นำ ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ความสามารถกระตุ้นผู้นำตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ วัฒนธรรมเน้นการปรับตัว วัฒนธรรมเน้นการมีส่วนร่วม วัฒนธรรมเน้นพันธกิจ สมรรถนะหลักของบุคลากร และสมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเทศบาลตำบล จำนวน 400 แห่ง โดยทุกเทศบาลตำบลจะใช้ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง คือ ตัวแทนผู้บริหารห้องถีน ตัวแทนสมาชิกสภาท้องถีน ตัวแทนปลัดเทศบาล ตัวแทนผู้อำนวยการกองคลัง ตัวแทนผู้อำนวยการกองช่าง และตัวแทนภาคประชาชน รวมเทศบาลตำบลละ 6 คน เพื่อตอบแบบสอบถาม แล้วทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อหาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมของปัจจัยเชิงสาเหตุต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการปฏิบัติของการวิเคราะห์โดยสมการเชิงโครงสร้าง (Structural Equation Modeling : SEM) ด้วยโปรแกรม Lisrel for Windows (Joreskog, Karl G. and Sorbom. 1998 : 70) เพื่ออธิบายอิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) หรือปัจจัยเชิงสาเหตุสมการเชิงเส้นอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ของตัวแปรอิสระ ตัวแปรคั้นกลางที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อตัวแปรตาม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Level of Significance .05) โดยเริ่มต้นจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลความสัมพันธ์สมการโครงสร้างเชิงเส้นตามแบบจำลองสมมติฐานการวิจัย การกำหนดข้อมูลจำเพาะตามรูปแบบความสัมพันธ์สมการ โครงสร้างเชิงเส้นตามแบบจำลองสมมติฐาน

การวิจัย การตรวจสอบเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้างด้วยโปรแกรมลิสเรล และการตรวจสอบคุณสมบัติของข้อมูลตามข้อตกลงเบื้องต้นของสถิติ การตรวจสอบความตรงของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัย การปรับนัยแบบจำลอง และทดสอบความตรง จนแบบจำลองทุกสมมติฐานการวิจัยมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แล้วรูปແเปลกความหมายผลการวิเคราะห์ โดยจำแนกค่าอิทธิพลเชิงสาเหตุออกเป็นอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปร ตามรูปแบบความสัมพันธ์สมการ โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1) ผลการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การทดสอบสมมติฐานในการตรวจสอบตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้โปรแกรมลิสเรล คือ ถ้ามันจะของข้อมูลต้องกระจายแบบโค้งปกติทุกด้านจะต้องได้ $2 \leq \text{ค่าความเบี้ยว} \leq 3$ และ $0.5 \leq \text{ค่าความโด่ง} \leq 1.5$ ในกรณี 1 ± 1 ในกรณีที่ไม่เกิน 1 ± 1 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทำการตรวจสอบ ค่าความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ดังแสดงในตารางที่ 34

ตารางที่ 34 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระ	\bar{X}	S.D.	ความเบี้ยว (Skewness)	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
1. การสนับสนุนจากพรบคการเมืองระดับชาติ	3.34	0.39	0.147	-0.214
2. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน	3.27	0.41	0.096	-0.202
3. การฝึกอบรมของบุคลากร	3.26	0.41	0.114	0.257
4. การศึกษาของบุคลากร	3.15	0.51	0.284	0.049
5. การพัฒนาบุคลากร	3.27	0.44	0.081	-0.163
6. การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร	3.42	0.49	0.089	-0.176
7. การพัฒนาองค์การ	3.15	0.47	0.217	0.099
8. การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนของผู้นำ	3.37	0.46	-0.058	-0.002
9. ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ	3.14	0.56	0.268	-0.217
10. ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ	3.24	0.45	0.135	-0.197

ตัวแปรอิสระ	\bar{X}	S.D.	ความเบี้ยว (Skewness)	ค่าความโด่ง (Kurtosis)
11. การมุ่งเน้นความตั้นพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ	3.44	0.48	0.132	-0.072
12. วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว	3.10	0.49	0.358	0.004
13. วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม	3.23	0.56	0.171	0.059
14. วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ	3.37	0.49	0.082	-0.34
15. สมรรถนะหลักของบุคลากร	3.52	0.59	-0.081	-0.496
16. สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร	3.56	0.64	0.073	-0.163

จากตารางที่ 34 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระ ทั้ง 16 ตัว และได้นำข้อมูลดังกล่าวมาทดสอบคุณลักษณะของข้อมูลว่ามีการกระจายเป็นโค้งปกติ หรือไม่ โดยทดสอบค่าสถิติความเบี้ยว (Skewness) และค่าความโด่ง (Kurtosis) ของตัวแปรอิสระ มีค่าไม่เกิน 1 ± 0.5 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลทั้งหมดมีการกระจายเป็นโค้งปกติ สามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์ได้ รายละเอียดค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ดังแสดงในตารางที่ 35

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 35 ค่าสัมประสิทธิ์ทางพัฒนาพื้นฐานระหว่างตัวแปรทางมนต์ใจในการวิจัย

ตัวแปร	EFFEC	NATIO	PEOPL	TRAIN	EDUCA	CAREE	ORGAN	IDEAL	INSPI	INTEL	INDIV	ADAPT	INVOL	MESSI	COREC	FUNCT	
EFFEC	1.000																
NATIO	0.404*	1.000															
PEOPL	0.320*	0.532*	1.000														
TRAIN	0.346*	0.099*	0.311*	1.000													
EDUCA	0.195*	0.234*	0.315*	0.565*	1.000												
DEVEL	0.211*	0.316*	0.412*	0.158*	0.436*	1.000											
CAREE	0.469*	0.853*	0.285*	0.056*	0.210*	0.258*	1.000										
ORGAN	0.079*	0.445*	0.833*	0.239*	0.258*	0.364*	0.203*	1.000									
IDEAL	0.271*	0.172*	0.185*	0.089*	0.200*	0.143*	0.157*	0.138*	1.000								
INSPI	0.319*	0.480*	0.804*	0.209*	0.212*	0.259*	0.140*	0.539*	0.131*	1.000							
INTEL	0.061*	0.468*	0.663*	0.167*	0.395*	0.427*	0.209*	0.608*	0.138*	0.584*	1.000						
INDIV	0.248*	0.096*	0.105*	0.062*	0.188*	0.119*	0.113*	0.090*	0.794*	0.043*	0.310*	1.000					
ADAPT	0.059*	0.391*	0.564*	0.145*	0.258*	0.248*	0.055*	0.518*	0.271*	0.733*	0.791*	0.227*	1.000				
INVOL	0.065*	0.120*	0.136*	0.114*	0.150*	0.105*	0.069*	0.127*	0.695*	0.109*	0.164*	0.355*	0.435*	1.000			
MESSI	0.201*	0.513*	0.861*	0.251*	0.158*	0.271*	0.256*	0.718*	0.149*	0.587*	0.592*	0.084*	0.403*	0.122*	1.000		
COREC	0.173*	0.506*	0.687*	0.120*	0.202*	0.251*	0.300*	0.428*	0.132*	0.480*	0.533*	0.055*	0.302*	0.099*	0.878*	1.000	
FUNCT	0.132*	0.378*	0.424*	0.101*	0.240*	0.284*	0.312*	0.323*	0.378*	0.117*	0.447*	0.352*	0.101*	0.064*	0.624*	0.699*	1.000

* บ่งชี้ว่ามีสัมภาระต่อตัวแปรทางมนต์ใจระดับ 0.05

จากตารางที่ 35 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายนอกระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ด้วยกันทั้ง 16 ตัวแปร รวมทั้งหมด 120 ค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 120 ค่า ซึ่งค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.043 ถึง 0.87 เป็นค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันที่มีค่าสูงสุด คือ วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ (MISS) กับสมรรถนะหลักของบุคลากร (COREC) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันที่มีค่าต่ำสุด คือ ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) กับการมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 16 ตัว กับตัวแปรตามซึ่งเป็นตัวแปรเกณฑ์ พบร่วมกับ 0.059 ถึง 0.469 และตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ได้แก่ การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร (CAREE) รองลงมา คือ การสนับสนุนจากการเมืองระดับชาติ (NATIO) ส่วนตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามน้อยที่สุด คือ วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว (ADAPT)

2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในทางปฏิบัติจึงการตรวจสอบความตรงและการปรับปรุงแบบจำลองจะดำเนินการติดต่อกันไป จนกว่าแบบจำลองจะมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนทุกค่าอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด และจากการทดสอบความสอดคล้องของแบบจำลองสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าสถิติตั้งต่อไปนี้

$$\text{Chi-Square} (\chi^2) = 26103.83, \text{ Degree of Freedom (df)} = 91$$

(ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ $\text{Chi-Square} (\chi^2) / \text{Degree of Freedom (df)} = < 3$)

$$\text{p-value} = 0.000 (\text{p-value} \Rightarrow .05)$$

$$\text{Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)} = 0.345$$

$$(\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ } \leq 0.05)$$

$$\text{Root Means Square Residual (RMR)} = 0.141$$

$$(\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ } \leq 0.05)$$

$$\text{Standardized RMR} = 0.141 (\text{ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ } \leq 0.05)$$

Goodness of Fit Index (GFI) = 0.578

(ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≥ 0.90)

Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.290

(ค่าที่ผ่านเกณฑ์ยอมรับ คือ ≥ 0.90)

Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.344

Critical N (CN) = 12.514

ค่าสถิติไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $\chi^2 = 26103.83$, df = 91, p-

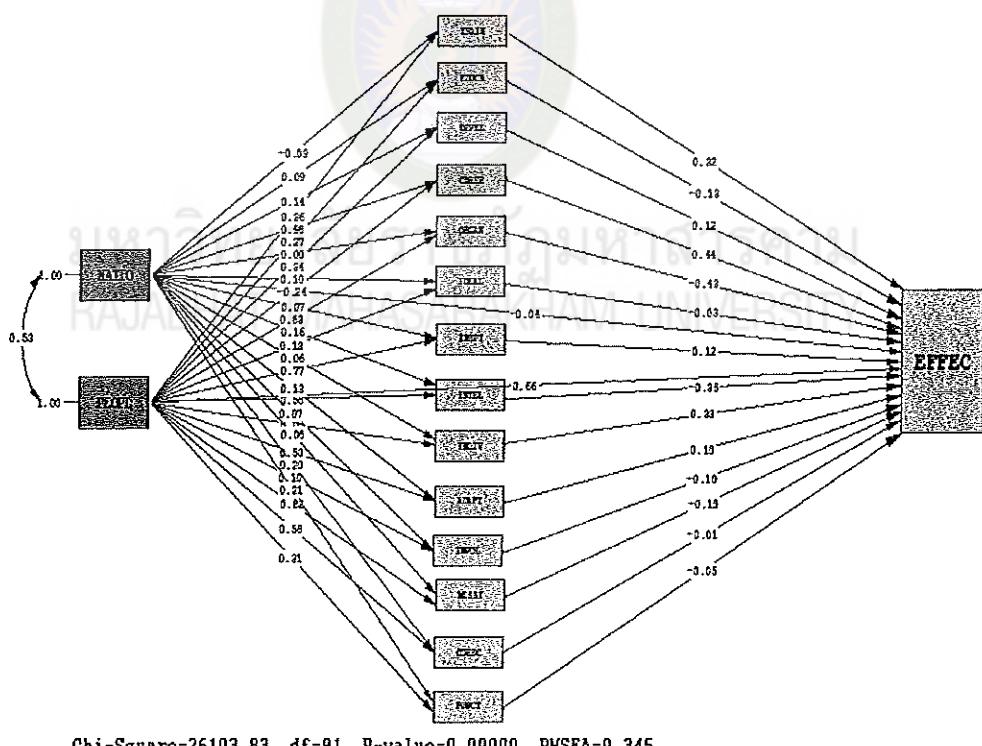
value = 0.000, RMSEA = 0.345, RMR = 0.141, GFI = 0.578, AGFI = 0.290, CN = 12.514

สรุปว่า แบบจำลองตามสมมติฐานการวิจัยไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ซึ่งการทดสอบความสอดคล้องกับรูปแบบตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

นำเสนอข้อมูลโดยค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของรูปแบบตามสมมติฐานที่กำหนดในโมเดล

ปรากฏผลแสดงใน แผนภาพที่ 23

แผนภาพที่ 23 ค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้าง
เชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาล
ตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามตัวแบบดังเดิม

การทดสอบสมมติฐานดังเดินไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยจึงต้องดำเนินการปรับปรุงตัวแบบจำลองโดยการปรับตัวแบบ ยึดการทดสอบเพื่อพัฒนาตัวแบบ (Model Generating – MG) ข้อเสนอการปรับตัวแบบ (Model Modification) ซึ่งอาศัยค่าดัชนีตัวแบบ (Model Modification Indices) จากนั้นปรับทีละพารามิเตอร์โดยยินยอมให้ผ่อนคลายข้อตกลงเบื้องต้น ให้ความคาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้และหยุดปรับตัวแบบ ทั้งนี้ได้คำนึงถึงเหตุผลเชิงทฤษฎี และทำการทดสอบสมมติฐานอีกรอบ เมื่อค่าสถิติได้ตามเกณฑ์ดัชนีความสอดคล้องกับลักษณะของตัวแบบจนได้ตัวแบบสุดท้าย ซึ่งได้ค่าสถิติ คือ

$$\text{Chi-Square} (\chi^2) = 30.68, \text{ Degree of Freedom (df)} = 22$$

$$p\text{-value} = 0.10284$$

$$\text{Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)} = 0.013$$

$$\text{Root Means Square Residual (RMR)} = 0.0061$$

$$\text{Standardized RMR} = 0.0061$$

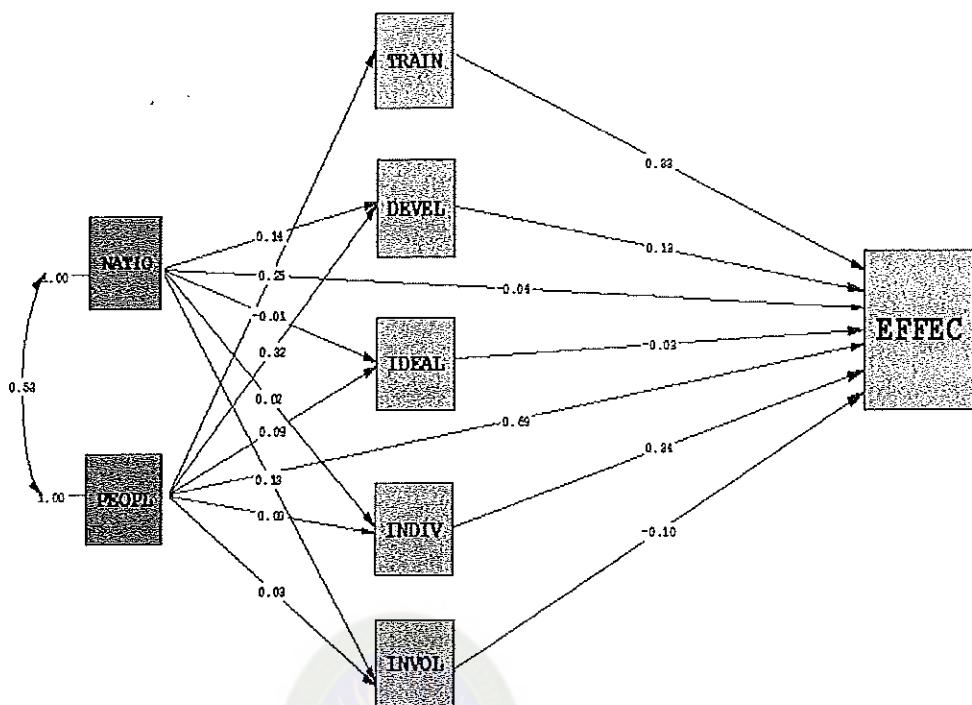
$$\text{Goodness of Fit Index (GFI)} = 0.998$$

$$\text{Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)} = 0.990$$

$$\text{Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI)} = 0.144$$

$$\text{Critical N (CN)} = 3151.372$$

ตัวแบบสุดท้าย รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ค่าสถิติที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $\chi^2 = 30.68, df = 22, p\text{-value} = 0.10284, RMSEA = 0.013, RMR = 0.0061, GFI = 0.998, AGFI = 0.990, CN = 3151.372$ แสดงว่า ตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และโดยรวม ดังปรากฏผลแสดงในแผนภาพที่ 24

Chi-Square=30.68, df=22, P-value=0.10284, RMSEA=0.013

แผนภาพที่ 24 ค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้าง

เชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยี

ตัวลักษณะตัวแปรตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยี

ตารางที่ 36 ดัชนีความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบสมมติฐานคงที่นั้นและตัวแบบสุดท้าย
ของการวิจัย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณา	ค่าสถิติในตัวแบบตั้งต้น	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติในตัวแบบสุดท้ายของการวิจัย	ผลการพิจารณา
Chi Square/df = (P=0.05)	≤ 3.00 ($p > .05$)	$\chi^2 = 26103.83$ $df=91$ ($p\text{-value}=0.00$)	ไม่ผ่าน	$\chi^2 = 30.68$, df=22 ($p\text{-value}=0.10284$)	ผ่านเกณฑ์
GFI	≥ 0.90	0.57	ไม่ผ่าน	0.99	ผ่านเกณฑ์
AGFI	≥ 0.90	0.29	ไม่ผ่าน	0.99	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	≤ 0.05	0.34	ไม่ผ่าน	0.01	ผ่านเกณฑ์
RMR	≤ 0.05	0.14	ไม่ผ่าน	0.0061	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 36 เมื่อมีการพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบจำลองรูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการทดสอบพบว่า โมเดลประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์พิจารณาจากค่าไค-สแควร์ (χ^2) มีค่าเท่ากับ 30.68 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 22 มีความน่าจะเป็น (p -value of χ^2) เท่ากับ 0.10284 นั่นคือ ค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดไว้ว่า ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่ารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐาน การวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ไม่แตกต่างกัน หรือรูปแบบความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าดัชนีอัตราส่วนไค-สแควร์สัมพันธ์ Chi Square/df มีค่าเท่ากับ $30.688/22$ เท่ากับ 1.39 อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด คือ น้อยกว่า 3.00 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ (AGFI) เท่ากับ 0.99 และ 0.99 ตามลำดับ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ มากกว่า 0.90 ดัชนีรากมาตรฐานของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.0061 และค่าดัชนีความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.01 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ น้อยกว่า 0.05 แสดงถึงรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุตามสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงสรุปได้ว่า รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และโดยรวม ดังแสดงผลในตารางที่ 37

ตารางที่ 37 สัมประสิทธิ์ของพิเศษระหว่างตัวแปรสหเหตุและตัวแปรผล

ตัวแปร สาเหตุ	ตัวแปร ผล	ตัวแปรผล					
		EFFECT	TRAIN	EDUCA	DEVEU	CAREE	ORGANIDEAL
NATIO	DE	-0.04		0.08	0.14	0.78	
	IE	0.36		0.01	-0.01	0.19	0.11
	TE	0.32		0.09	0.13	0.97	0.10
PEOPL	DE	0.69	0.25	-0.10	0.32	0.75	0.09
	IE	-0.54	0.11	0.36	0.02	0.08	0.04
	TE	0.15	0.36	0.26	0.34	0.83	0.13
TRAIN	DE	0.33		0.52	0.06	0.00	0.00
	IE	0.00		-0.01	-0.01	0.04	0.04
	TE	0.33		0.51	0.05	0.04	0.04
EDUCA	DE				0.00	0.00	0.00
	IE				0.09	0.15	0.17
	TE				0.09	0.15	0.17

ตัวแปร สถานะ ของ อิทธิพล	ปรับเปลี่ยน			ตัวแปรผล												
	บวก	ลบ	อิทธิพล	EFFECT	TRAINED	EDUCATE	CAREE	ORGAN	IDEAL	INSP1	INTEL	INDIV	ADAPT	INVOL	MISS1	COREC
DEVEL	DE	0.13		0.34		0.00	0.00	0.00		0.00	0.00					0.00
	IE	-0.08		-0.01		0.06	0.01	0.04		0.16	0.06					0.11
	TE	0.05		0.33		0.06	0.01	0.04		0.16	0.06					0.11
CAREE	DE	0.00	0.09	0.00						0.00	0.00				1.56	0.00
	IE	0.01	0.01	0.00						0.01	0.04				-1.24	0.04
	TE	0.01	0.10	0.00						0.01	0.04				0.32	0.04
ORGAN	DE															
	IE															
	TE															
IDEAL	DE	-0.03								0.00					0.00	1.41
	IE	0.27								0.40					0.05	-1.22
	TE	0.24								0.40					0.05	0.19

ตัวแปร	ประ掏พ	ตัวแปรผล															
		บอง ถานดู	อัพนิพอด	EFFEC	TRAIN	EDUCA	DEVEL	CAREE	ORGAN	IDEAL	INSP1	INDIV	INTEL	ADAPT	INVOL	MISS1	COREC
INSP1	DE	0.01	0.00	0.00	10.65	0.25					0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	-0.93
	IE	0.09	0.09	0.01	-10.28	0.01					0.25			0.46	0.46	0.55	1.28
	TE	0.10	0.09	0.01	0.37	0.26					0.25			0.46	0.46	0.55	0.35
INTEL	DE	0.00			0.10	0.39					0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.70
	IE	0.04			0.01	0.26					0.06	0.30	0.30	0.17			0.47
	TE	0.04			0.11	0.65					0.06	0.30	0.30	0.17			1.17
INDIV	DE	0.34			0.00	0.00							0.00	0.00	0.00	0.00	-0.74
	IE	-0.13			0.04	0.02							0.07	0.07	0.04		1.06
	TE	0.21			0.04	0.02							0.07	0.07	0.04		0.32
ADAPT	DE		0.13		0.00	0.81	0.00										
	IE		-0.06		0.06	-0.18											
	TE		0.07		0.06	0.63	0.46										

ตัวแปร ตามดู	ประ再多	ตัวแปรผล														
		ของ อิทธิพล	EFFECT	TRAIN	EDUCA	DEVEL	CAREE	ORGAN	IDEAL	INSP1	INTEL	INDIV	ADAPT	INVOL	MISS1	COREC
INVOL	DE	-0.10	0.18	0.00	0.00					0.00	0.00					
	IE	0.13	-0.09	0.09	0.01					0.30	0.36					
	TE	0.03	0.09	0.09	0.01					0.30	0.36					
MISS1	DE	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	1.21	0.75
	IE	0.09	0.08	0.01	0.01	0.06	0.06	0.07	0.07	0.04	0.26	0.10	0.10	-0.77	-0.41	
	TE	0.09	0.08	0.01	0.01	0.06	0.06	0.07	0.07	0.04	0.26	0.10	0.10	0.44	0.34	
COREC	DE	0.18	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
	IE	-0.02	0.10	0.01	0.01	0.05	0.05	0.13	0.13	0.04	0.11	0.08	0.08	0.08	0.54	0.54
	TE	0.16	0.10	0.01	0.01	0.05	0.05	0.13	0.13	0.04	0.11	0.08	0.08	0.08	0.54	0.54
FUNCT	DE									0.00	0.00	0.00	0.00	0.00		
	IE									0.23	0.03	0.11	0.11	0.11		
	TE									0.23	0.03	0.11	0.11	0.11		
R ²		0.556	0.134	0.460	0.185	0.991	0.702	0.846	0.995	0.916	0.129	0.548	0.040	0.894	0.927	0.931

$\chi^2 = 30.68$, df = 22, p-value = 0.10284 , GFI = 0.99 , AGFI = 0.99 , RMSEA = 0.01 , RMR = 0.0061

จากตารางที่ 37 การกำหนดเส้นอิทธิพลปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม อย่างไรได้ดังนี้

2.1) อิทธิพลทางตรง

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล จำนวน 5 ปัจจัย เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

2.1.1) แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.69

2.1.2) การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.34

2.1.3) การฝึกอบรมของบุคลากร (TRAIN) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.33

2.1.4) การพัฒนาบุคลากร (DEVEL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.13

และมีค่าอิทธิพลทางลบต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 3 ปัจจัย คือ

2.1.5) การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ (IDEAL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ -0.03

2.1.6) การสนับสนุนจากพระคริริเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ -0.04

2.1.7) วัฒนธรรมการทำงานหนักการมีส่วนร่วม (INVOL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง เท่ากับ -0.10

2.2) อิทธิพลทางอ้อม

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่างผ่านปัจจัยคั่นกลางต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ดังนี้

2.2.1) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผล

การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการฝึกอบรมของบุคลากร (TRAIN) มีดังนี้

1. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.25
 2. วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม (INVOL) มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.18
 3. สมรรถนะหลักของบุคลากร (COREC) มีค่าสัมประสิทธิ์ อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.18
 4. ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.01
- 2.2.2) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการ ดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการศึกษาของบุคลากร (EDUCA) มีดังนี้
1. การฝึกอบรมของบุคลากร (TRAIN) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.52
 2. การพัฒนาบุคลากร (DEVEL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล ทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.34
 3. วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว (ADAPT) มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.13
 4. การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร (CAREE) มีค่าสัมประสิทธิ์ อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.09
 5. การสนับสนุนจากภารกิจการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.08
 6. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่า สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางลบโดยอ้อม เท่ากับ -0.10
- 2.2.3) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการพัฒนาบุคลากร (DEVEL) มีดังนี้

1. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.32
 2. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.14
 3. การฝึกอบรมของบุคลากร (TRAIN) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.06
- 2.2.4) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร (CAREE) มีดังนี้
1. ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 10.65
 2. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.78
- 2.2.5) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการพัฒนาองค์การ (ORGAN) มีดังนี้
1. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.75
 2. ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ (INTEL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.10
- 2.2.6) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ (IDEAL) มีดังนี้
1. วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว (ADAPT) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.81
 2. ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ (INTEL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.39
 3. ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.25

4. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.09

5. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ(NATIO) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางลบโดยอ้อม เท่ากับ -0.01

2.2.7) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการ
ดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) มีค่า
0.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) มีค่า

1. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 1.77

2. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 1.17

2.2.8) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการ
ดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ (INTEL) มีค่า
0.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ (INTEL) มีค่า

1. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.26

2. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.03

2.2.9) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการ
ดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) มีค่า
0.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านการมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) มีค่า

1. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ(NATIO) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.02

2.2.10) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการ
ดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านวัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว (ADAPT) มีค่า
0.05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านวัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว (ADAPT) มีค่า

1. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่า
สัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.06

2. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.03

2.2.11) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม (INVOL) มีดังนี้

1. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.13

2. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.03

2.2.12) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านวัฒนธรรมการทำงานเน้นพัฒนาธุรกิจ (MISSI) มีดังนี้

1. การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร (CAREE) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 1.56

2. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 1.22

3. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ -0.14

2.2.13) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจและสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านสมรรถนะหลักของบุคลากร (COREC) มีดังนี้

1. วัฒนธรรมการทำงานเน้นพัฒนาธุรกิจ (MISSI) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 1.21

2. การศึกษาของบุคลากร (EDUCA) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.24

3. การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.06

4. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.03

2.2.14) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าอิทธิพลส่งผ่านสมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร (FUNCT) มีดังนี้

1. การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ(IDEAL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 1.41

2. วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ (MISSI) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.75

3. ความสามารถด้านผู้นำด้วยศติปัญญาของผู้นำ (INTEL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.70

4. แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.35

5. การสนับสนุนจากพรรคราเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.05

6. การศึกษาของบุคลากร (EDUCA) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางบวกโดยอ้อม เท่ากับ 0.01

7. การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางลบโดยอ้อม เท่ากับ -0.74

8. ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางลบโดยอ้อม เท่ากับ -0.93

2.3) อิทธิพลโดยรวม

อิทธิพลโดยรวมของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มากที่สุด คือ การฝึกอบรม (TRAIN) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.33 รองลงมาได้แก่ การสนับสนุนจากพรรคราเมืองระดับชาติ (NATIO) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.32 การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ (IDEAL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.24 การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.21 แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.15 การพัฒนาบุคลากร (DEVEL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.05 และต่ำที่สุด คือ วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วน

ร่วม (INVOL) มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลโดยรวม เท่ากับ 0.03 โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 7 ปัจจัย สามารถอธิบายการผันแปรในตัวแปรผลลัพธ์ ได้ร้อยละ 55.60 ($R^2 = 0.556$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับอิทธิพลทางตรงจากทั้ง 7 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ (NATIO) และด้านจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) การฝึกอบรมของบุคลากร (TRAIN) การพัฒนาบุคลากร (DEVEL) การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ (IDEAL) การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) และวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม (INVOL) ส่วนอีก 8 ปัจจัยนี้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ การศึกษาของบุคลากร (EDUCA) การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร (CAREE) ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ (INSPI) ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ (INTEL) วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว (ADAPT) วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ (MISSI) สมรรถนะหลักของบุคลากร (COREC) และสมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร (FUNCT) ผู้วิจัยจึงนำเสนอปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล ทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลทั้ง 15 ปัจจัย นำไปสร้างรูปแบบประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการในการสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

3.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์จำนวนความถี่ที่กล่าวถึงแนวทางการปรับปรุงและพัฒนา เพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นค่าความถี่ (Frequency) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 38 จำนวนความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อเสนอแนะ	จำนวน ความถี่
1. ควรมีการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานการบริการสาธารณูปโภคในด้านต่างๆ โดยเทศบาลต้องควรจะเสนอข้อมูลในเชิงบวกโดย เสนอว่าสามารถดำเนินการได้ดีนั้ง และแก้ไขปัญหาได้ดีนั้ง ในกรณีของการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายนั้น สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจท้องถิ่น ต้องทำหน้าที่แก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย เช่น การแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจของอนุญาต และอนุญาต เป็นต้น	135
2. บทบาทของรัฐและท้องถิ่น ให้ยกเลิกสายอำนวยบังคับบัญชาของรัฐบาลที่เข้าแทรกแซง การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และถึงที่ควรเร่งดำเนินการ คือ การศึกษาว่า ปัจจุบันเรื่องใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกแทรกแซงและแนวทางที่แก้ไขปัญหารือง แทรกแซง	114
3. รูปแบบของการบริหารจัดการและการปกครองส่วนท้องถิ่น ควรยกระดับองค์กรบริหาร ส่วนต่ำบลให้เป็นเทศบาล โดยในการยกฐานะขององค์กรบริหารส่วนต่ำบลเป็นเทศบาลนั้น ต้องมีการแก้ไขเรื่อง โครงสร้างว่าด้วยที่มาของสมาชิกสภาเทศบาล เพราะหากที่มาเหมือนเดิม จะทำให้หมู่บ้านเล็ก ไม่มีผู้แทนอยู่ในสภาเทศบาล และหากไม่มีการปรับโครงสร้างบุคคลและ กลุ่มนบุคคลที่จะสามารถทำหน้าที่เป็นตัวแทน คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน	105
4. การเสริมอำนาจในการจัดการคนของห้องถีน ด้านการคลังห้องถีนภาร่าย โอนการ จัดเก็บภาษีให้ห้องถีนมากขึ้น โดยเน้นภาษีที่ทำให้ห้องถีนรักษา ลักษณะที่ เป็นภาษีของตัวเองมากขึ้น เช่น ในกรณีของต่างๆ ประเภทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการ จัดเก็บภาษีที่อยู่อาศัย เป็นต้น	96
5. การแบ่งสัดส่วนภาษีที่ส่วนกลางจัดเก็บ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การแบ่ง สัดส่วน VAT ใหม่ (อาทิ มีการเสนอให้จัดหัวจัดการคนของห้องถีน 70 โดยหลักการการจัดแบ่ง สัดส่วนภาษี คือ ที่ได้เป็นแหล่งจัดเก็บรวมไว้แก่พื้นที่นั้นมากตามสัดส่วน	87
6. บุคลากร ควรได้รับการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม การให้ชุมชน หรือ ประชาชนมีส่วนร่วม ในการประเมินผลงานของบุคลากร	85
7. ควรออกแบบ โครงสร้างการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ เช่น การออกแบบให้ทุกกลุ่ม มีบทบาทในสภาพท้องถิ่น และ การสร้างเวทีให้ทุกภาคส่วน ได้แสดงความเห็น	79

ข้อเสนอแนะ	จำนวน ความถี่
8. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมอบหมายให้ชุมชนต่างๆ คุ้มครองและจัดการตนเอง เช่น เทศบาลเลือกในเทศบาลใหญ่ของเทศบาลตนขออนแก่น เป็นต้น	72
9. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเพิ่มนบทบาทให้แก่ชุมชน และประชาชน โดยทำหน้าที่เพียงแค่เป็นผู้ควบคุม คุ้มครอง และเป็นพี่เลี้ยง	68
10. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมอบหมายให้ชุมชน องค์กรชุมชนทำหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	63
11. ความสัมพันธ์ในการบริหารจัดการท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนกลางควร ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานวิชาการที่เสนอวิธีการจัดการและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น ไม่ใช่ตัดสินใจหรือดำเนินการแทน	55
12. การวางแผนเพื่อการพัฒนาพื้นที่หรือการทำข้อตกลงทางการค้า เศรษฐกิจ ระหว่างประเทศไทย รัฐสามารถนำเสนอต่อท้องถิ่นได้ แต่การตัดสินใจจะต้องมาจากท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนเท่านั้น	52
13. การพัฒนาฐานการประสานงานระหว่างรัฐบาลหรือท้องถิ่นในรูปของคณะกรรมการประสานงานเพื่อพัฒนาแต่ละท้องถิ่นและสำนักงานประสาน นโยบายจังหวัด	48
14. เมื่อเกิดปัจจัยทางภายนอกที่ไม่สามารถแก้ไขได้ แต่หากไม่สามารถตกลงกันได้ให้นำความขึ้นสู่ศาลปกครอง	42
15. ควรเปลี่ยนเงินอุดหนุนเฉพาะกิจให้เป็นเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการใช้งานประมาณส่วนนี้จัดทำบริการสาธารณะที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับความจำเป็นและความต้องการ ของประชาชน ปัญหาที่เกิดขึ้น และบริบทภายในพื้นที่	37
16. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นผู้ดำเนินการจัดบริการสาธารณูปโภค เช่นถนนและท้องที่ โดยปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ซื้อบริการสาธารณะบางอย่าง เพื่อมาให้บริการประชาชนเป็นผู้ดำเนินการจัดบริการสาธารณะนั้นเอง	35
17. คณะกรรมการประเทศไทยชุดต่างๆ ควรมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมด้วย โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการคัดเลือกผู้แทนเอง เพื่อเป็นตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง	28

จากตารางที่ 38 พนว่า การวิเคราะห์ความถี่ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ ลำดับความสำคัญจากมาไปหาน้อยได้ ดังนี้ กล่าวถึงการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานการบริการสาธารณสุขในด้านต่างๆ เพื่อแก้ปัญหา ความสามารถในการดำเนินการจัดบริการสาธารณสุขต่างๆ ในกรณีของการแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายนั้น สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ ต้องทำหน้าที่แก้ไขปัญหาด้านกฎหมาย อาทิ การแก้ไขปัญหาด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจอนุญาต และอนุมัติ เป็นต้น (ความถี่ 135) บทบาทของรัฐและท้องถิ่น ให้ยกเลิกสายอำนวยงานบังคับบัญชาของรัฐบาลที่เข้า แทรกแซงการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสิ่งที่ควรเร่งดำเนินการ คือ การศึกษาว่าปัจจุบันเรื่องใดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถูกแทรกแซงและแนวทางที่แก้ไข ปัญหารื่องแทรกแซง (ความถี่ 114) รูปแบบของการบริหารจัดการและการปกครองส่วน ท้องถิ่น ควรยกระดับองค์กรบริหารส่วนตำบลให้เป็นเทศบาล โดยในการยกระดับของ องค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลนั้น ต้องมีการแก้ไขเรื่องโครงสร้างว่าด้วยที่มาของ สมาชิกสภาเทศบาล เพราะหากที่มาเหมือนเดิม จะทำให้หมู่บ้านเล็กไม่มีผู้แทนอยู่ในสภา เทศบาล และหากไม่มีการปรับโครงสร้างบุคคลและกลุ่มนบุคคลที่จะสามารถทำหน้าที่เป็น ตัวแทน คือ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน (ความถี่ 105) การเสริมอำนาจในการจัดการตนเองของท้องถิ่น ด้านการคลังท้องถิ่นควรถ่ายโอนการจัดเก็บภาษีให้ท้องถิ่นมากขึ้น โดยเน้นภาษีที่ทำให้องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงสร้างที่เป็นภาษีของตัวเองมากขึ้น เช่น ในกรณีของต่างประเทศที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการจัดเก็บภาษีที่อยู่อาศัย เป็นต้น (ความถี่ 96) การแบ่งสัดส่วน ภาษีที่ส่วนกลางจัดเก็บให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การแบ่งสัดส่วน VAT ใหม่ (อาทิ มีการเสนอให้จัดตั้งหัวดัดการตนเองร้อยละ 70) โดยหลักการการจัดแบ่งสัดส่วนภาษี คือ ที่ได้เป็นแหล่งจัดเก็บควรแบ่งให้แก่พื้นที่นั้นมากตามสัดส่วน (ความถี่ 87) บุคลากรควรได้รับ การพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสม การให้ชุมชน หรือประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลงาน ของบุคลากร (ความถี่ 85) ควรออกแบบโครงสร้างการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรชุมชน และภาคส่วนต่างๆ เช่น การออกแบบให้ทุกกลุ่มมีบทบาท ในสภากองถิ่น และการสร้างเวทีให้ทุกภาคส่วนได้แสดงความเห็น (ความถี่ 79) องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นความรอบหมายให้ชุมชนต่างๆ คุ้มครองและจัดการตนเอง เช่น เทศบาลเลือกใน เทศบาลใหญ่ของเทศบาลครบทอนแก่น เป็นต้น (ความถี่ 72) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควร เพิ่มบทบาทให้แก่ชุมชน และประชาชนโดยทำหน้าที่เพียงแค่เป็นผู้ควบคุม คุ้มครอง และเป็นพี่เลี้ยง (ความถี่ 68) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นความรอบให้ชุมชน องค์กรชุมชนทำหน้าที่ในการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ (ความถี่ 63) ความสัมพันธ์ในการบริหารจัดการท้องถิ่น

หน่วยงานราชการส่วนกลางควรทำหน้าที่เป็นหน่วยงานวิชาการที่เสนอวิธีการจัดการและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่น ไม่ใช่ตัดสินใจหรือดำเนินการแทน (ความถี่ 55) การวางแผนเพื่อการพัฒนาพื้นที่หรือการทำข้อตกลงทางการค้า เศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและสาธารณูปถัมภ์ต่อท้องถิ่นได้ แต่การตัดสินใจจะต้องมาจากท้องถิ่น ชุมชน และประชาชนท่านนั้น (ความถี่ 52) การพัฒนารูปแบบการประสานงานระหว่างรัฐบาลหรือท้องถิ่นในรูปของคณะกรรมการประสานงานเพื่อพัฒนาต่อท้องถิ่นและสำนักงานประสานนโยบายจังหวัด (ความถี่ 48) เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรใช้ระบบอนุญาโตตุลาการในการไกล่เกลี่ยเป็นลำดับแรก แต่หากไม่สามารถตกลงกันได้ให้นำความขึ้นสู่ศาลปกครอง (ความถี่ 42) การเปลี่ยนเงินอุดหนุนและพัฒกิจให้เป็นเงินอุดหนุนห้าไป เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการใช้งบประมาณส่วนนี้จัดทำบริการสาธารณะที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับความจำเป็นตามความต้องการของประชาชน ปัญหาที่เกิดขึ้น และบริบทภายในพื้นที่ (ความถี่ 37) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นผู้ดำเนินการจัดบริการสาธารณะด้วยตนเองทั้งหมด โดยปรับเปลี่ยนบทบาทจากผู้ชี้ช่องบริการสาธารณะบางอย่าง เพื่อมາให้บริการประชาชนเป็นผู้ดำเนินการจัดบริการสาธารณะนั้นเอง (ความถี่ 35) และคณะกรรมการไทยชุดต่างๆ ควรมีผู้แทนจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้าร่วมด้วย โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำการคัดเลือกผู้แทนเอง เพื่อเป็นตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง (ความถี่ 28)

3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ได้แก่ ตัวแทนนักการเมือง ตัวแทนนักส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นทั้งในระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนนายกเทศมนตรี ตัวแทนสมาชิกสภาท้องถิ่น ตัวแทนปลัดเทศบาล และตัวแทนพนักงานเทศบาล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.2.1 ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับคำสำคัญและการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์การจัดลำดับคำสำคัญและการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล กลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้สัมภาษณ์คำสำคัญ (Key Information) จำนวน 10 คน ผู้วิจัยทำการ

ตั้งเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วจัดลำดับคำสำคัญการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายเป็นค่าความถี่ (Frequency) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 39 ดังนี้

ตารางที่ 39 แสดงผลการวิเคราะห์การจัดลำดับคำสำคัญและการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ลำดับที่	คำสำคัญ	จำนวนครั้งที่ก่าวถึง
1	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	200
2	องค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	251
3	ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	123
4	ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	15

จากตารางที่ 39 พบว่า การประมวลผลคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กล่าวถึงคำสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายได้กล่าวถึงลำดับความสำคัญมากไปทางน้อย ดังนี้ มากที่สุด คือ องค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล จำนวนครั้งที่กล่าวถึง จำนวน 251 ครั้ง รองลงมาคือ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล จำนวน 200 ครั้ง ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล จำนวน 123 ครั้ง

ในส่วนประเด็นคำสำคัญการสัมภาษณ์ที่กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวถึงเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล องค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้จัดเรียงวิเคราะห์ประเด็นคำสำคัญ ประมวลผลและสรุปเป็นข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์ ตามลำดับ ดังนี้

3.2.2 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของกลุ่มตัวอย่าง เป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิในเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามตารางที่ 40 ดังนี้

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	จำนวนครั้ง ที่กล่าวถึง	ร้อยละ
การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ	5	2.50
แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน	12	6.00
การฝึกอบรมของบุคลากร	10	5.00
การศึกษาของบุคลากร	6	3.00
การพัฒนาบุคลากร	17	8.50
การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร	18	9.00
การพัฒนาองค์การ	7	3.50
การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ	9	4.50
ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ	15	7.50
ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ	14	7.00
การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรของผู้นำ	19	9.50
วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว	11	5.50
วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม	8	4.00
วัฒนธรรมการทำงานเน้นพัฒนาธุรกิจ	16	8.00
สมรรถนะหลักของบุคลากร	20	10.00
สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร	13	6.50
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 40 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านความสำคัญมากไปหนาอย ดังนี้ สมรรถนะหลักของบุคลากร ร้อยละ 10.00 การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ร้อยละ 9.50 การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร ร้อยละ 9.00 การพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 8.50 วัฒนธรรมการทำงานเน้นพัฒนาธุรกิจ ร้อยละ 8.00 ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ร้อยละ 7.50 ความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ ร้อยละ 7.00 สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ร้อยละ 6.50 แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน ร้อยละ 6.00 วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว ร้อยละ 5.50 การศึกษาอบรมของบุคลากร ร้อยละ 5.00 การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ ร้อยละ 4.50 วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ร้อยละ 4.00 การพัฒนาองค์กร ร้อยละ 3.50 การศึกษาของบุคลากร ร้อยละ 3.00 และการสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ ร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

3.2.3 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละองค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านความสำคัญในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละองค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านความสำคัญ ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามตารางที่ 41 ดังนี้

ตารางที่ 41 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละองค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านความสำคัญในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้านความสำคัญ	จำนวนครั้งที่กล่าวถึง	ร้อยละ
1. องค์ประกอบของการสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ ประกอบด้วย การทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมเพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างสังคมกับรัฐเป็นกรณีที่พรรคการเมืองแสดงบทบาทกลางระหว่างประชาชน กับหน่วยงานของรัฐหรือรัฐบาล	21	8.37
2. องค์ประกอบของแรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน ประกอบด้วย อุดมการณ์ กระบวนการ วิธีการ และการกระทำ		

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	จำนวนครั้งที่กล่าวถึง	ร้อยละ
ทั้งหลายในวิถีทางหรือแนวทางประชาธิปไตย โดยสันติวิธีในการตรวจสอบองค์กรภาครัฐ และกลไกต่างๆ ในทางกฎหมายที่องค์กรภาคประชาชนสามารถใช้ในการตรวจสอบการบริหารงานและกิจการสาธารณชนขององค์กรปกครองท้องถิ่น	20	7.97
3. องค์ประกอบของการฝึกอบรมของบุคลากร ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพของงานซึ่งตัวบุคคลนั้นปฏิบัติตามไปในระยะเวลา เนื้อหาของเรื่องที่ฝึกอบรมอาจเป็นเรื่องที่ตรงกับความต้องการของตัวบุคคลนั้นหรือไม่ก็ได้ แต่จะเป็นเรื่องที่มุ่งเน้นให้ตรงกับงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ โดยมีจุดประสงค์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม	25	9.96
4. องค์ประกอบของการศึกษาของบุคลากร ประกอบด้วย การเสริมสร้างสมรรถนะในตัวทุนมนุษย์ให้สูงขึ้นในรูปของความรู้ ความสามารถ และทักษะที่แฟกอยู่ในทุนมนุษย์ การพัฒนาทุนมนุษย์ด้วยการให้การศึกษา	16	6.37
5. องค์ประกอบของการพัฒนาบุคลากร ประกอบด้วย การพัฒนาที่มุ่งให้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเสริมเติมเติมในสิ่งที่ขาดเฉพาะบุคคล เพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถและการพัฒนาจิตใจให้เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง และองค์กร	18	7.17
6. องค์ประกอบของการพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสให้กับบุคลากรค้านอาชีพ ให้ตรงกับความสนใจ ภาพลักษณ์ของตนเอง และบุคลิกภาพ	9	3.59
7. องค์ประกอบของการพัฒนาองค์การ ประกอบด้วย กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ เน้นการกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการที่มุ่งเปลี่ยนพฤติกรรม ทัศนคติ เพื่อแก้ปัญหาบุคลากรและองค์กร	10	3.98
8. องค์ประกอบของการมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ด้านของผู้นำ ประกอบด้วย ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์และสามารถถ่ายทอดไปยังผู้		

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล	จำนวนครั้งที่กล่าวถึง	ร้อยละ
ตาม มีศีลธรรม จริยธรรมสูง หลักเลี้ยงที่จะใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน ประพฤติดนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์การ	11	4.38
9. องค์ประกอบของความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ประกอบด้วย การสร้างแรงจูงใจภายใน การให้ความหมายและทำลายในเรื่องงานของผู้ตามແສດงออกซึ่งความกระตือรือร้น โดยการสร้างเขตติที่ดีและการคิดในแบบอุตสาหะต่อไปนี้	15	5.98
10. องค์ประกอบของความสามารถกระตุ้นผู้ตามด้วยสติปัญญาของผู้นำ ประกอบด้วย การกระตุ้นผู้ตามให้ทราบถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในหน่วยงาน ทำให้ผู้ตามมีความต้องการหาแนวทางใหม่มาแก้ปัญหาในหน่วยงาน เพื่อหาข้อสรุปใหม่ที่ดีกว่าเดิม	8	3.19
11. องค์ประกอบของการมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ประกอบด้วย การสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลในฐานะเป็นผู้นำในการคุยกัน เนื่องจากมีความสำคัญเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ตาม และเพื่อร่วมงานให้สูงขึ้น	19	7.57
12. องค์ประกอบของวัฒนธรรมการทำงานที่ทำงานเน้นการปรับตัว ประกอบด้วย การส่งเสริมการทำงานโดยอิสระไม่มีขีดติดกับกรอบแบบเดิม ๆ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี การเมืองนโยบาย และการส่งเสริมให้บุคลากรมีการมองอีกมุมของการตัดสินใจ	13	5.18
13. องค์ประกอบของวัฒนธรรมการทำงานที่ทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การเน้นความเป็นทีม การเห็นพ้องกันไม่พยายามสร้างความแตกแยก ร่วมมือกัน เป็นกันเองแบบพื้นเมือง การเน้นความเป็นธรรม ยุติธรรมและเท่าเทียมกัน	17	6.77
14. องค์ประกอบของวัฒนธรรมการทำงานที่ทำงานเน้นพัฒกิจ ประกอบด้วย การให้แบ่งขันกันทำงาน เพื่อสร้างผลงาน การรุก การมุ่งมั่น เอาชิงเอาจัง การทำอะไรให้เสร็จ ให้สมบูรณ์ ให้ดีที่สุด การขยายขันเพิ่งในการทำงาน และการริเริ่มในระดับบุคคล	23	9.16

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลสีคิ้ว	จำนวนครั้งที่กล่าวถึง	ร้อยละ
15. องค์ประกอบของสมรรถนะหลักของบุคลากร ประกอบด้วย สมรรถนะที่เป็นแกนหลักขององค์การซึ่งทุกคนในองค์กรต้องมี และถือปฏิบัติร่วมกัน ประกอบด้วย การมุ่งผลลัพธ์ การบริการ ที่ดี การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพและความร่วมแรงร่วมใจ	14	5.58
16. องค์ประกอบของสมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ประกอบด้วย คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะ เฉพาะตามหน้างานที่ปฏิบัติ ซึ่งอาจมีความแตกต่างกันตามสายงาน หน่วยงาน และส่วนราชการ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ ที่รับผิดชอบ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด	12	4.78
รวม	251	100.00

จากตารางที่ 41 พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึงองค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลสีคิ้ว ลำดับความสำคัญมากไปที่สุด ดังนี้ กล่าวถึงมากที่สุด คือ การฝึกอบรมของบุคลากร ร้อยละ 9.96 ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่ปฏิบัติอยู่ รองลงมาคือ วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ ร้อยละ 9.16 ประกอบด้วย การให้เพียงขั้นกันทำงานเพื่อสร้างผลงานเชิงรุกตามพันธกิจขององค์การ การสนับสนุนจากผู้บุคคลภายนอกเพื่อรักษาตัวตน ร้อยละ 8.37 ประกอบด้วย การทำหน้าที่เป็นตัว เชื่อมเพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างสังคมกับภาครัฐ แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน ร้อยละ 7.97 ประกอบด้วย การกระทำทั้งหลายในวิถีทางประชาธิปไตยโดยสันติวิธีในการตรวจสอบองค์กรภาครัฐ การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ร้อยละ 7.57 ประกอบด้วย การสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลในฐานะเป็นผู้นำในการคุ้มครอง ผู้ต้องขัง ร้อยละ 7.17 ประกอบด้วย การพัฒนาที่มุ่งให้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายบุคคลเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถและการพัฒนาจิตใจ วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ร้อยละ 6.77 ประกอบด้วย การเน้นความร่วมมือกัน การเน้นความเป็นธรรม ยุติธรรมและเท่าเทียมกัน การศึกษาของบุคลากร ร้อยละ 6.37 ประกอบด้วย การเสริมสร้างสมรรถนะในตัวทุนมนุษย์ให้สูงขึ้นในรูปของความรู้ ด้วยการให้การศึกษา ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ร้อยละ 5.98 ประกอบด้วย การสร้าง

แรงจูงใจเรื่องงานของผู้ตาม โดยการสร้างเจตคติที่ดี สมรรถนะหลักของบุคลากร ร้อยละ 5.58 ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพและ ความร่วมแรงร่วมใจ วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว ร้อยละ 5.18 ประกอบด้วย สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ร้อยละ 4.78 ประกอบด้วย คุณลักษณะเชิงพฤติกรรม ที่กำหนดเป็นคุณลักษณะเฉพาะตามหน้างานที่ปฏิบัติ การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของ ผู้นำ ร้อยละ 4.38 ประกอบด้วย ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์และสามารถถ่ายทอดไปยังผู้ตามเพื่อให้ เกิดประโยชน์แก่องค์การ การพัฒนาองค์การ ร้อยละ 3.98 ประกอบด้วย กระบวนการเรียนรู้ จากประสบการณ์ เน้นการกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการที่มุ่งเปลี่ยนพฤติกรรม ทัศนคติ เพื่อแก้ปัญหาบุคลากรและองค์การ การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร ร้อยละ 3.59 ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสให้กับบุคลากรด้านอาชีพให้ตรงกับความสนใจ และ ความสามารถของผู้ตามด้วยสติบัญญัติของผู้นำ ร้อยละ 3.19 ประกอบด้วย การกระตุ้นผู้ตาม ให้ตระหนักรถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในหน่วยงานทำให้ผู้ตามมีความต้องการหาแนวทางใหม่ มาแก้ปัญหาในหน่วยงาน ตามลำดับ

3.2.4 ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละประสิทธิผลการดำเนินงาน ของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของกลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิ ในเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ข้อมูล และ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามตารางที่ 42 ดังนี้

ตารางที่ 42 แสดงผลการวิเคราะห์จำนวนครั้งที่กล่าวถึงและร้อยละประสิทธิผลการดำเนินงาน ของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	จำนวนครั้ง ที่กล่าวถึง	ร้อยละ
1. ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านประชาชน ประกอบด้วย ความสามารถของเทศบาลในการสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่น แก่ประชาชน ผู้รับบริการ ส่วนราชการที่ติดต่อประสานงาน โดยมี การดำเนินงานที่ดำเนินถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ	35	28.46

ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้วยนักศึกษาที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา	จำนวนครั้งที่กล่าวถึง	ร้อยละ
2. ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ประกอบด้วย ครอบคลุมด้านบุคลากร โครงสร้าง และแนวทางการปฏิบัติงานของพนักงานเทคโนโลยีให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด	28	22.76
3. ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และการเติบโต ประกอบด้วย ความสามารถในการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง พัฒนา คิดค้น เรียนรู้ สร้างสรรค์ในอนาคต เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการ	29	23.58
4. ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเงิน ประกอบด้วย ความรับผิดชอบของเทคโนโลยีในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประหยัด และคุ้มค่าเงิน การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการป้องกันการทุจริต	31	25.20
รวม	123	100.00

จากตารางที่ 42 พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึงประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้วยนักศึกษาที่มีความสามารถในการคิดค้น ความต้องการมากไปหนึ่งอย่างน้อย ดังนี้ กล่าวถึงมากที่สุด ก็คือ ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านประชาชน ร้อยละ 28.46 ประกอบด้วย ความสามารถของเทคโนโลยีในการสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ผู้รับบริการ ตัวแทนราชการที่ติดต่อประสานงาน โดยมีการดำเนินงานที่ดำเนินถึงประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ รองลงมา ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเงิน ร้อยละ 25.20 ประกอบด้วย ความรับผิดชอบของเทคโนโลยีในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประหยัด และคุ้มค่าเงิน การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการป้องกันการทุจริต ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเรียนรู้และการเติบโต ร้อยละ 23.58 ประกอบด้วย ความสามารถในการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง พัฒนา คิดค้น เรียนรู้ สร้างสรรค์ในอนาคต เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในการให้บริการ และประสิทธิผลการดำเนินงานด้านกระบวนการภายใน ร้อยละ 22.76 ประกอบด้วย ครอบคลุมด้านบุคลากร โครงสร้าง และแนวทางการปฏิบัติงานของพนักงานเทคโนโลยีให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด ตามลำดับ

3.2.5 ผลการวิเคราะห์วิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากวิจัยเชิงคุณภาพ ได้นำผลการวิเคราะห์จากผลการศึกษาและการ
ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และประเด็นคำถามตามแบบสัมภาษณ์เชิงลึกใน
กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 10 คน สรุปประเด็นผลการวิเคราะห์ วิจัยเชิง
คุณภาพ (Qualitative Research) ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาล
ตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยประเด็น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของ
เทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึง
ลำดับความสำคัญมากไปหน้าอย ดังนี้ มากที่สุด สมรรถนะหลักของบุคลากร ร้อยละ 10.00
รองลงมา การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ร้อยละ 9.50 การพัฒนาอาชีพสำหรับ
บุคลากร ร้อยละ 9.00 การพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 8.50 วัฒนธรรมเนื้องพันธุ์ ร้อยละ 8.00
ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ร้อยละ 7.50 ความสามารถกระตุ้นผู้ตามตัวให้ปฏิบัติภารกิจ
ของผู้นำ ร้อยละ 7.00 สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ร้อยละ 6.50 แรงกดันจาก
การเมืองภาคประชาชน ร้อยละ 6.00 วัฒนธรรมเนื้องพันธุ์ ร้อยละ 5.50 การฝึกอบรมของ
บุคลากร ร้อยละ 5.00 การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตามของผู้นำ ร้อยละ 4.50 วัฒนธรรมเนื้อง
มีส่วนร่วม ร้อยละ 4.00 การพัฒนาองค์การ ร้อยละ 3.50 การศึกษาของบุคลากร ร้อยละ 3.00 และ
น้อยที่สุด คือ การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ ร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

ประเด็นที่ 2 องค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล
การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยประเด็น องค์ประกอบของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล
การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย
ผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึง ลำดับความสำคัญมากไปหน้าอย ดังนี้ กล่าวถึงมากที่สุด คือ
การฝึกอบรมของบุคลากร ร้อยละ 9.96 ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพองงานที่ปฏิบัติอยู่
รองลงมาคือ วัฒนธรรมการทำงานเนื้องพันธุ์ ร้อยละ 9.16 ประกอบด้วย การให้แห่งขัน
กันทำงานเพื่อสร้างผลงานเชิงรุกเพื่อบรรลุพันธุ์ ขององค์การ การสนับสนุนจากพรรค
การเมืองระดับชาติ ร้อยละ 8.37 ประกอบด้วย การทำหน้าที่เป็นตัวเชื่อมเพื่อแก้ไขปัญหา

ระหว่างสังคมกับหน่วยงานของรัฐ แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน ร้อยละ 7.97 ประกอบด้วย การกระทำทั้งหลายในวิถีทางหรือแนวทางประชาธิปไตยโดยสันติวิธีในการตรวจสอบค์ครภารัฐ การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ร้อยละ 7.57 ประกอบด้วย การสร้างความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลในฐานะเป็นผู้นำในการคุ้มครอง ตามเป็นรายบุคคล การพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 7.17 ประกอบด้วย การพัฒนาที่มุ่งให้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นรายบุคคลเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถและการพัฒนาจิตใจ วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ร้อยละ 6.77 ประกอบด้วย การเน้นความร่วมมือกัน การเน้นความเป็นธรรม ยุติธรรมและเท่าเทียมกัน การศึกษาของบุคลากร ร้อยละ 6.37 ประกอบด้วย การเสริมสร้างสมรรถนะในตัวทุนมนุษย์ให้สูงขึ้นในรูปของความรู้ ด้วยการให้การศึกษา ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจของผู้นำ ร้อยละ 5.98 ประกอบด้วย การสร้างแรงจูงใจเรื่องงานของผู้ดูแลโดยการสร้างเต็อดี สมรรถนะหลักของบุคลากร ร้อยละ 5.58 ประกอบด้วย การมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพและความร่วมแรงร่วมใจ วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว ร้อยละ 5.18 ประกอบด้วย การส่งเสริมการทำงานโดยอิสระไม่มีคิดกับกรอบแบบเดิมๆ ภายใต้การเปลี่ยนแปลง สมรรถนะด้านลักษณะงานของบุคลากร ร้อยละ 4.78 ประกอบด้วย คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเป็นคุณลักษณะเฉพาะตามหน้างานที่ปฏิบัติ การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ดูแลของผู้นำ ร้อยละ 4.38 ประกอบด้วย ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์และสามารถถ่ายทอดไปยังผู้ดูแลเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์การ การพัฒนาองค์การ ร้อยละ 3.98 ประกอบด้วย กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ เน้นการกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการที่มุ่งเปลี่ยนพฤติกรรม หัศคติ เพื่อเก็บปัญหาบุคลากรและองค์การ การพัฒนาอาชีพสำหรับบุคลากร ร้อยละ 3.59 ประกอบด้วย การเตรียมความพร้อมและสร้างโอกาสให้กับบุคลากรด้านอาชีพให้ตรงกับความสนใจ และความสามารถ กระตุ้นผู้ดูแลด้วยสติปัญญาของผู้นำ ร้อยละ 3.19 ประกอบด้วย การกระตุ้นผู้ดูแลให้ระหนัកถึงปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในหน่วยงานทำให้ผู้ดูแลมีความต้องการหาแนวทางใหม่ มาแก้ไขปัญหา ในหน่วยงาน ตามลำดับ

ประเด็นที่ 3 ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยประเด็น ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล
กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึง ลำดับความสำคัญมากไปหนึ่งอย่างนี้
กล่าวถึงมากที่สุด คือ ด้านประชาชน ร้อยละ 28.46 ประกอบด้วย ความสามารถของเทศบาล

ในการสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นแก่ผู้รับบริการ รองลงมา ด้านการเงิน ร้อยละ 25.20 ประกอบด้วย ความรับผิดชอบของเทศบาลในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประยศต์ และคุ้มค่าเงิน ด้านการเรียนรู้และการเติบโต ร้อยละ 23.58 ประกอบด้วย ความสามารถในการเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง พัฒนา คิดค้น เรียนรู้ สร้างสรรค์ในอนาคต และด้านกระบวนการภายใน ร้อยละ 22.76 ประกอบด้วย ครอบครัว การปฎิบัติด้านบุคลากร โครงสร้าง และแนวทางการปฏิบัติงานของพนักงานเทศบาลให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนด ตามลำดับ

สรุปผลวิจัยเชิงคุณภาพ ตามประเด็นที่ 1-3 เกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ประกอบกับการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้ข้อสรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล และคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ซึ่งมีความสอดคล้องกับครอบครัวใน การวิจัย จึงได้นำมากำหนดเป็นสมการ โครงสร้างเชิงเส้น ความสัมพันธ์เชิงทฤษฎีของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล และสร้างเป็นสมการเชิงปฎิบัติการของรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ได้แก่ สมรรถนะหลักของบุคลากร ร้อยละ 10.00 การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ ร้อยละ 9.50 การพัฒนาอาชีพ สำหรับบุคลากร ร้อยละ 9.00 การพัฒนาบุคลากร ร้อยละ 8.50 วัฒนธรรมการทำงานเน้นพันธกิจ ร้อยละ 8.00 ความสามารถสร้างแรงบันดาลใจ ร้อยละ 7.50 ความสามารถกระตุ้นผู้คนด้วยสติปัญญาของผู้นำ ร้อยละ 7.00 สมรรถนะด้านดักษณะงานของบุคลากร ร้อยละ 6.50 แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน ร้อยละ 6.00 วัฒนธรรมการทำงานเน้นการปรับตัว ร้อยละ 5.50 การฝึกอบรมของบุคลากร ร้อยละ 5.00 การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้คนของผู้นำ ร้อยละ 4.50 วัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ร้อยละ 4.00 การพัฒนาองค์การ ร้อยละ 3.50 การศึกษาของบุคลากร ร้อยละ 3.00 และการสนับสนุนจากพระภารणเมืองระดับชาติ ร้อยละ 2.50 โดยปัจจัยที่ได้กล่าวถึงตามลำดับข้างต้นมีความเกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 4 ด้าน คือ มุ่งมองด้านประชาชน ร้อยละ 28.46 มุ่งมองด้านการเงิน ร้อยละ 25.20 มุ่งมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต ร้อยละ 23.58 และมุ่งมองด้านกระบวนการภายใน ร้อยละ 22.76 เพื่อพิสูจน์สมมติฐาน รายละเอียดดังผลวิจัยเชิงปริมาณ ตามลำดับ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ ตามแผนภาพที่ 25 ดังนี้

แผนภาพที่ 25 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงาน ของเทศบาล ตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

จากแผนภาพที่ 25 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยข้อสรุปจากผล การศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพมีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย จึงนำผลการศึกษา มาพนวกกับการทบทวนเอกสาร วรรณกรรม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกำหนด เป็นสมการ โครงสร้างเชิงเส้นความสัมพันธ์ใช้ทฤษฎีของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล และสร้างเป็นสมการเชิงสมมติฐานของรูปแบบ ความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสถานะเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล เพื่อพิสูจน์สมมติฐานตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 เพื่อทำการสร้างรูปแบบและยืนยัน แนวทางเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาล ตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับต่อไป

ระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบและยืนยันรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการวิจัยในระยะที่ 1 วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ของกลุ่มตัวอย่างเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โดยวิธีการวิเคราะห์เอกสาร และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป้าหมายผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล เพื่อทำการสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การสร้างรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

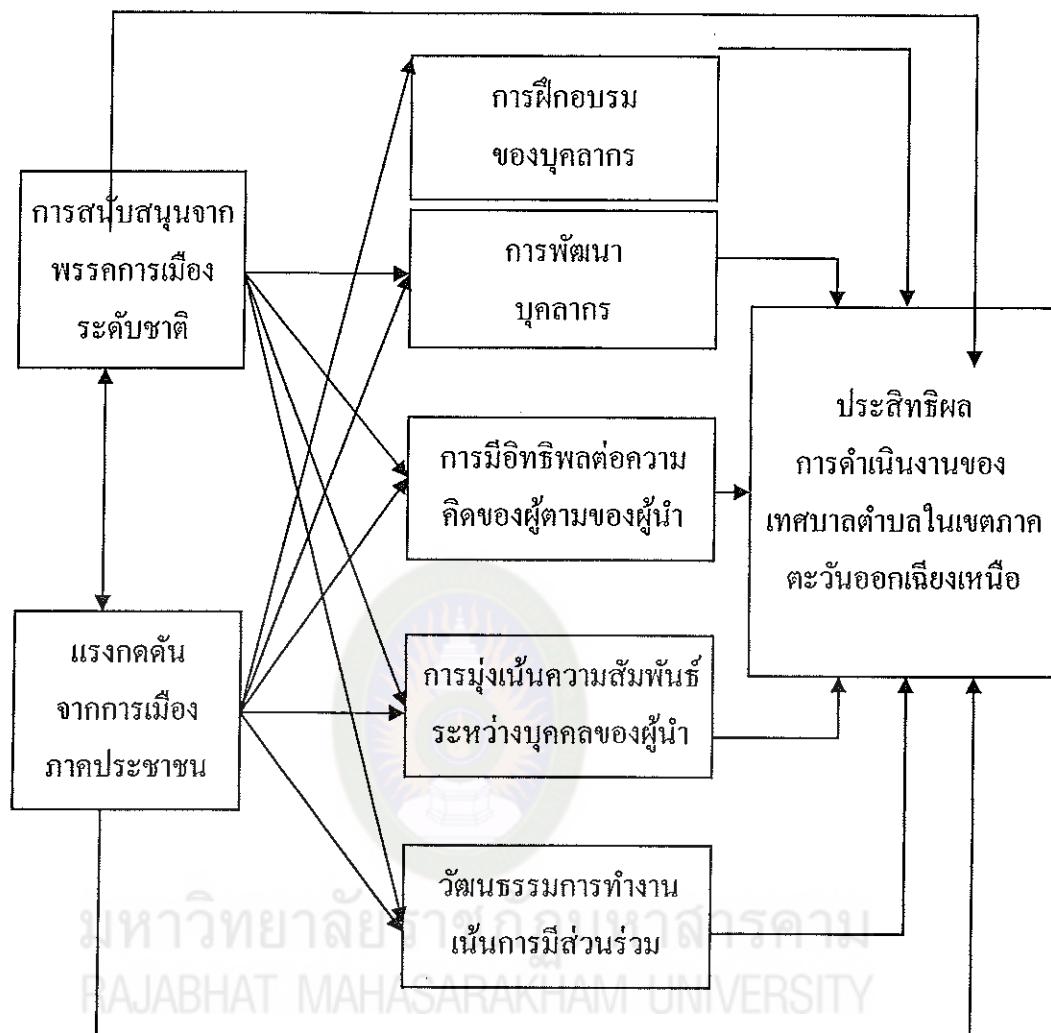
ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบจำลองในการพิจารณาสร้างแนวทางเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล และทำการรวบรวมแนวทางการพัฒนาเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการรวมเรียกว่า “รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมีขั้นตอนการดำเนินการตามลำดับดังนี้

1.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากการวิเคราะห์อิทธิพลเส้นทาง (Path Analysis) เพื่อยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์สมการ โครงสร้างเชิงเส้นของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของสมการ โครงสร้างเชิงเส้นรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล จากทั้ง 16 ปัจจัย พนวณว่า มีปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 ปัจจัย ได้แก่ การสนับสนุนจากพรรค การเมืองระดับชาติ (NATIO) แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน (PEOPL) การฝึกอบรมของบุคลากร (TRAIN) การพัฒนาบุคลากร (DEVEL) การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ค้าขายของผู้นำ (IDEAL) การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ (INDIV) และวัฒนธรรม

การทำงานเน้นการมีส่วนร่วม (INVOL) ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ทั้ง 7 ปัจจัย นำไปสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล เพื่อเป็นข้อเสนอเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ค่าสถิติที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ $\chi^2 = 30.68$, df = 22, p-value = 0.10284, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.01, RMR = 0.0061, CN = 3151.372 ตัวแบบมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งแสดงถึงรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามสมมติฐานการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จึงสรุปได้ว่า รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถอธิบายการผันแปรในตัวแปรผลลัพธ์ หรือพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ได้ร้อยละ 55.60 ($R^2 = 0.556$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังปรากฏผลการวิจัยที่กันพบ “รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ตามผังโนทัศน์ คังแผนภาพที่ 26

แผนภาพที่ 26 ผังมโนทัศน์ข้อเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากแผนภาพที่ 26 ผังมโนทัศน์ข้อเสนอรูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิง
สาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ ผู้วิจัยจึงนำมาสร้างเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย และเชิงปฏิบัติการในการส่งเสริมและ
พัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดย
แนวทางในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลนั้นเทศบาลตำบลมี
ดำเนินการตามผลการวิจัยที่ค้นพบ คือ “รูปแบบความสัมพันธ์ของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพล
ต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”

1.2. ปัญหาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่
แม้ว่าผลการพัฒนาระบบราชการจะส่งผลในระดับที่ดีขึ้น แต่การพัฒนาเทศบาล
ตำบลยังจะต้องดำเนินงานต่อไปภายใต้บริบทของการเปลี่ยนแปลง วิกฤตการณ์ และความผัน
ผวนที่เปลี่ยนไปจากอดีตอย่างมาก การที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยให้มีความก้าวหน้า และพัฒนาไป
อย่างมั่นคง ระบบราชการไทยต้องเป็นระบบที่มีความเข้มแข็ง มีความนำเชื้อถือ สภาพปัญหา
ของเทศบาลตำบลที่สั่งสมนานาจะต้องนำมาวิเคราะห์และนำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์ที่
สามารถแก้ไขปัญหา และเสริมสร้างระบบราชการให้มีศักยภาพรองรับการ
เปลี่ยนแปลงในบริบทด้านต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและปัญหาใหม่ๆ
ที่เกิดขึ้น โดยอาจแบ่งหัวข้อที่จะต้องได้รับการพัฒนาในระยะต่อไปออกเป็น 4 ประเด็นหลัก
ดังนี้

1.2.1 ปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการประชาชน : เนื่องจากความต้องการของ
ประชาชนมีความเป็นพลวัตแปรผันตามกาลเวลา และมีแนวโน้มความต้องการเฉพาะที่เป็น
ปัจจุบันเพิ่มมากขึ้น ทำให้ภาครัฐต้องเน้นการจัดบริการในเชิงรุก ตลอดจนพัฒนาไปสู่
การให้บริการในรูปแบบการให้บริการทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น

1.2.2 ปัญหาขีดความสามารถขององค์กร : การพัฒนาเทศบาลตำบลจำเป็น
ต้องมุ่งเน้นให้ความสำคัญในเรื่องของการปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานให้มีศักยภาพรองรับ
ความทันสมัย ต้องเร่งนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานให้มากขึ้น
เพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างต่อเนื่องในทุก
สถานการณ์ รวมทั้งยังมีความจำเป็นต้องบริหารจัดการและพัฒนาคุณภาพของกำลังคนภาครัฐ
ให้เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลิตภาพในการปฏิบัติงาน และสร้างนวัตกรรม

1.2.3 ปัญหาการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน และการดำเนินงาน
ร่วมกับภาคส่วนอื่น : บทเรียนจากการบริหารจัดการมหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2554
ให้เห็นว่าการกิจของภาครัฐในพลวัตของการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถบรรลุผลได้ด้วยบทบาท
หน้าที่ของหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง แต่จำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการและเชื่อมโยงกัน
ระหว่างหน่วยงานของรัฐในสังคม เนื่องจากในปัจจุบันภาคส่วนอื่น มีความเข้มแข็งมากขึ้น
ในขณะที่ภาครัฐเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทศบาลตำบลยังคงประสบกับปัญหาในการปรับตัวตาม
การเปลี่ยนแปลงของโลกยุคโลกาภิวัตน์

1.2.4 ปัญหาความไม่ร่วงโรยในการปฏิบัติราชการ : แนวโน้มปัญหาทุจริต
คอร์รัปชันของประเทศไทยในช่วงเวลาที่ผ่านมา แสดงให้เห็นว่าปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหา

สำคัญในระดับประเทศที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน เมื่อว่าจะได้ให้ความสำคัญในเรื่องการต่อต้าน การทุจริตคอร์รัปชั่นและระดมสรรพกำลังความร่วมมือจากทุกภาคส่วน แต่ก็จะต้องมีการ ดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการคัดกรองทุจริตคอร์รัปชั่นในกระบวนการ ดำเนินงานของเทศบาลตำบล ทั้งในด้านการให้บริการประชาชนและการดำเนินงานภายใต้ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารสินทรัพย์ของภาครัฐ เป็นต้น

1.3. อุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออก เลี้ยงหนีอ ได้แก่

1.3.1 โครงสร้างและความสัมพันธ์ของการบริหารจัดการ

1) การขาดกลไกในการประสานเชื่อมโยงองค์กรปกครองท้องถิ่นในทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับบนหรือระดับส่วนที่ต้องทำการกิจกรรมคุณทั้งจังหวัดซึ่งก็ได้แก่ อบจ. และ ระดับส่วนบุคคลหรือระดับล่าง อันได้แก่ อบต. และเทศบาล ที่มีประสิทธิภาพทำให้การประสาน และเชื่อมโยงแผนการพัฒนาในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละระดับไม่เกิดขึ้น รวมถึง ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการส่วนภูมิภาค

2) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล กล่าวคือ การกำหนดให้ผู้บริหารของ เทศบาลตำบลสามารถการเลือกตั้งทางตรงและมีความเข้มแข็งนั้น ได้ส่งผลให้สถาห้องถิ่นทำได้ เพียงการเปิดอภิปรายโดยไม่มีการลงมติ นอกเหนือนั้น อำนาจของผู้บริหารเทศบาลตำบลในการ จัดทำงบประมาณและเสนอร่างข้อบัญญัติงบประมาณข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติในการผู้ที่ฝ่าย บริหารสามารถสั่งผู้สมัครสภาห้องถิ่นที่มีความเดียวกันตนและสามารถนัดการเลือกตั้งแบบยกทีม ได้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล

1.3.2 การถ่ายโอนและการจัดการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

1) การติดขัดด้านกฎหมายในการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ภารกิจต่างๆ ที่ได้รับ การถ่ายโอนไม่สามารถดำเนินการ โดยอิสระ เนื่องจากการให้บริการสาธารณะในงานหลาย ประเภทจะต้องอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ พ.ร.บ.ผังเมือง พ.ร.บ.ควบคุม อาคาร พ.ร.บ.สาธารณูปโภค เป็นต้นส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการ

2) อัตรากำลังของเทศบาลตำบลจำนวนบุคลากรมีอยู่อย่างจำกัด กล่าวได้ว่า เมื่อจำนวนบุคลากรที่ไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมการให้บริการเพื่อรับรองรับประชาชนในพื้นที่ ความรับผิดชอบของเทศบาลตำบล ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดทำบริการสาธารณะ

3) ความเพียงพอของรายได้เพื่อรับรองการให้บริการสาธารณะ การถ่ายโอน การกิจหน้าที่ซึ่งจำเป็นต้องดำเนินการไปพร้อมกันกับการมอบอำนาจในการบริหารจัดการ

รายได้ อาที การเพิ่มประเภทภาษาอี ค่าธรรมเนียม ให้อืดูในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลเพื่อแก้ไขปัญหารายได้ที่ไม่เพียงพอกับการให้บริการสาธารณูป

4) เทศบาลตำบลนี้หน้าที่ให้บริการสาธารณูปด้วยเดินแต่พยาบาลสร้างงานใหม่ให้ต้นเองจากการมอง นโยบายให้เทศบาลตำบลต้องรับไปดำเนินงาน ทั้งที่การกิจหน้าที่เดิมนั้นยังไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วน เป็นผลให้การประเมินการดำเนินงานถ่ายโอนการกิจของห้องถีนอยู่ในระดับความก้าวหน้าไม่มากนัก

1.3.3 โครงสร้างการบริหารทางการคลัง

1) ความอิสระทางการคลังด้านการกำหนดรายได้ เมื่>w กฎหมายจะช่วยเพิ่มสัดส่วนรายได้ให้แก่เทศบาลตำบล แต่ทว่าเทศบาลตำบลก็ยังคงไม่มีอำนาจในการจัดเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ ในพื้นที่ได้โดยสมบูรณ์

2) ระบบการบริหารบุคลากร บุคลากรที่รับผิดชอบหน้าที่บริหารงบประมาณและคุณธรรมการคลังและภาษีของห้องถีนก็ยังคงมีไม่เพียงพอ การขาดหักจะในการปฏิบัติงาน จึงทำให้เกิดข้อเบรี่ยงเทียบการจัดเก็บรายได้ห้องถีนว่ามีประสิทธิภาพต่ำกว่าส่วนกลางอยู่เสมอ ทำให้เทศบาลตำบลขาดความกระตือรือร้นในการจัดเก็บรายได้ยังขาดความกระตือรือร้นในการจัดเก็บรายและเพิ่มขนาดรายรับให้แก่เทศบาลตำบล

3) การขาดการเตรียมความพร้อมในการถ่ายโอนการกิจยังส่งผลต่อระบบการบริหารงบประมาณทึ้งในส่วนของหน่วยงานถ่ายโอนเดิม และระบบการบริหารงบประมาณในระดับเทศบาลตำบล

1.3.4 ระบบการบริหารงานบุคคลของห้องถีน

1) ความชี้ช่องในโครงสร้างกรรมการบริหารงานบุคคลของห้องถีนในบทบาทของคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนห้องถีน (ก.ถ.) กับคณะกรรมการกลางข้าราชการ (ก.ท.) หรือพนักงานส่วนห้องถีนยังคงปรากฏให้เห็นอยู่

2) โครงสร้างของคณะกรรมการต่าง ๆ ที่กฏหมายได้บัญญัติให้ตัวแทนข้าราชการระดับสูงทึ้งในระดับจังหวัดและจากส่วนกลางร่วมเป็นกรรมการนั้น ได้ส่งผลทำให้ส่วนกลางยังสามารถเข้าไปมีบทบาทในการบริหารงานบุคคลของห้องถีนได้อยู่ดี

3) กระบวนการบริหารงานบุคคล ไม่นำไปสู่การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ และไม่ตอบคำถามในเรื่องความก้าวหน้าในอาชีพ ที่รศนคติของบุคลากร และความโปร่งใสในกระบวนการบรรจุแต่งตั้ง

1.3.5 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับห้องถีน

1) คุณภาพของการมีส่วนร่วม ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยไม่เข้าใจในแนวทางปฏิบัติในการมีส่วนร่วม เช่น การเข้าเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างโดยไม่เข้าใจวิธีการตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวท่องคำนิกรอย่างไร ไม่มีความรู้เกี่ยวกับพัสดุที่ตรวจรับ

2) กระบวนการภารกิจที่มีส่วนร่วมในเทศบาลตำบลมีลักษณะกึ่งบังคับ เป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ประชาชนมิได้มีความตื่นตัวในฐานะที่ตนเป็นพลเมืองคนหนึ่งของท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยมากจึงเป็นการมีส่วนร่วมแบบการรับทราบ

3) ข้อกฎหมายค่างๆที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการภารกิจที่มีส่วนร่วมของประชาชนเป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วม กث่าก็คือ ในกรณีการลงคะแนนเสียงเพื่อออกกฎหมายมาชิกสภาก็ต้องถูกต้องหรือผู้บริหารห้องถิ่น พ.ศ. 2542 กฎหมายได้กำหนดหลักเกณฑ์ที่บังคับ ซึ่งประชาชนในระดับห้องถิ่นยากที่จะดำเนินการได้

1.3.6 การกำกับดูแลเทศบาลตำบล

1) การแทรกแซงกระบวนการภารกิจดูแลจากฝ่ายการเมืองระดับชาติ ด้วยความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองระดับชาติและการเมืองห้องถิ่นที่มีลักษณะเป็นระบบอุปถัมภ์ ดังนี้การกำกับดูแลจากภูมิภาคอาจเปิดช่องทางให้ผู้บริหารเทศบาลตำบลสามารถศึกษาความสัมพันธ์กับนักการเมืองระดับชาติให้กดดันและแทรกแซงการปฏิบัติงานของข้าราชการประจำที่มีบทบาทในการกำกับดูแล ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ซึ่งมีผลให้การกำกับดูแลไม่เป็นไปตามเจตนาของกฎหมาย

2) ความอ่อนแอกของสถาบัน แม่หน้าที่ในการกำกับดูแลส่วนหนึ่งอาจจะเป็นของสถาบันที่ต้องถูกตั้งแต่สถาบันขึ้นเท็จจริงปรากฏว่า สถาบันที่ต้องถูกตั้งขึ้นจำนวนไม่น้อยไม่สามารถแสดงบทบาทในการกำกับดูแลการทำงานของฝ่ายบริหารได้ โดยเฉพาะในกรณี สมาชิกสภาห้องถิ่นที่มีเดียงขี้งมากเป็นกثุ่มการเมืองเดียวกันกับผู้บริหาร

3) ขาดการมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลของประชาชน ประชาชนมักจะเข้ามามีบทบาทก่อตัวเมื่อประชาชนเหล่านั้นได้รับความเสียหายภายหลังจากการดำเนินการของห้องถิ่นแล้ว และมักแสดงบทบาทด้วยการเข้าร้องเรียนกับผู้ว่าราชการจังหวัดเท่านั้น

1.4. แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่

1.4.1 แนวทางการพัฒนาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลจำนวน 7 ปีจัดขึ้น ได้แก่ การสนับสนุนจากพรรคการเมืองระดับชาติ แรงกดดันจากการเมืองภาคประชาชน การฝึกอบรมของบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การมีอิทธิพลต่อความคิดของผู้ตาม ของผู้นำ การมุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของผู้นำ และวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยนำเสนอสร้างข้อเสนอแนวทางเชิงนโยบาย และเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

1) แนวทางเชิงนโยบาย (Policy)

1.1) การวางแผนการบริหารงานราชการแบบบูรณา ถ่างเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างเทศบาลตำบลกับพรรคการเมืองระดับชาติเพื่อแก้ปัญหาการแยกส่วนในการปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการวางแผนความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือในรูปแบบความร่วมมือที่หลากหลายภายใต้วัตถุประสงค์เดียวกัน

1.2) การพัฒนาระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม มุ่งสร้างบทบาทของประชาสังคมใหม่ในการรวมกลุ่มเป็นบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมที่มีการประสานเครือข่ายเป็นอย่างดี กระหน้กถึงขอบเขตของการเรียกร้อง และไม่ใช้ความรุนแรง

1.3) การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ พัฒนาศักยภาพและคุณภาพของบุคลากรในองค์การ เน้นการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างคุณค่าในการปฏิบัติการกิจของรัฐ ประทัยดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่างๆ ให้ปฏิบัติงานได้อย่างมืออาชีพ มีจริยธรรม และสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม

1.4) การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ พัฒนาศักยภาพและคุณภาพของบุคลากรในองค์การ เน้นการพัฒนาของพนักงานการส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศอย่างแท้จริงและทำงานโดยมุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นสำคัญ

1.5) การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ให้เป็นผู้บริหารการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของผู้ตามให้มีประสิทธิภาพ เข้าใจบทบาทของตนเอง และพร้อมสร้างการเปลี่ยนแปลง ด้วยนวัตกรรมใหม่ให้แก่องค์การและบุคคลอื่นในองค์การได้ตลอดจนกระทั่นให้เกิดนวัตกรรมใหม่ในองค์กรเพื่อการพัฒนาศักยภาพไปสู่ระดับการแข่งขันในเวทีโลก และเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

1.6) การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ให้เกิดการมุ่งเน้น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ถ่างเสริมความต้องการของบุคลากร โดยคำนึงถึงการเอาใส่ใจรับรู้ความต้องการของบุคลากร การสร้างวิธีการการพัฒนาผู้ร่วมงานแต่ละคนให้มีความเติบโต

เป็นองค์การที่มีสุขภาวะ มีจิตความสมรรถนะสูง การทำงานทันสมัย คล่องตัว บุคลากรมีความผาสุก มีขวัญกำลังใจ และผูกพันกับองค์การ

1.7) การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม นุ่งสร้างการมีส่วนร่วมของคนในองค์การ หรือทีมงานเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการบริหาร เปิดโอกาสให้คนในองค์การ ในฐานะสมาชิกขององค์กรมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารตั้งแต่ การมีส่วนร่วมคิด ตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ร่วมรับประโยชน์ และมีส่วนในการติดตามผล

2) แนวทางเชิงปฏิบัติการ (Implementation)

2.1) กลยุทธ์ปรับปรุงความตั้งมั่นและประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลกับการเมือง ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ พัฒนาศักดิ์ไกหรือเครื่องมือในการสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ ระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นกับการเมือง ระยะปานกลาง (ดำเนินการภายใน 4 - 6 ปี) คือ การออกแบบโครงสร้างและระบบบริหารงานราชการใหม่ในรูปแบบของหน่วยงานรูปแบบพิเศษเพื่อให้การดำเนินงานมีความยืดหยุ่น คล่องตัว ไม่ขัดตัดกับโครงสร้างองค์การและระบบราชการแบบเดิม

2.2) กลยุทธ์ยกระดับการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ จากเดิมที่เน้นบทบาทของรัฐในการเป็นตัวนำ ทำกิจกรรมสาธารณะมาเป็นรัฐควบคุม จำกัด ผู้คน ให้ประชาชนมีบทบาทมากขึ้น ในการช่วยเหลือตนเองและอยู่ควบคุณกำกับรัฐ ถ้าประชาชนยังไม่พร้อม ก็ให้องค์กรพัฒนาเอกชนเป็นพี่เลี้ยงประชาชนไปก่อตั้ง และส่งเสริมให้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อพัฒนาตนเองบนพื้นฐานของจิตสำนึกสาธารณะและผลประโยชน์ส่วนรวม

2.3) กลยุทธ์พัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ พัฒนารูปแบบการฝึกอบรม ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ตามบริบทหรือสภาพแวดล้อมในการเรียนที่แท้จริง ตั้งพื้นฐานกับการดำเนินชีวิต มีวิธีการเรียนที่หลากหลาย ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้แบบໄร์ฟรอมแคนฝ่าแนกโนโลยีเครือข่ายทั้งแบบใช้สายและไร้สาย

2.4) กลยุทธ์พัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ นุ่งเนื้นพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีจิตสมรรถนะและมุ่งมั่นในการปฏิบัติราชการ มีความคิดเชิงยุทธศาสตร์ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ วัฒนธรรม และค่านิยมของข้าราชการในการปฏิบัติ

งานที่ขึ้นประชานเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ตลอดจนส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่ข้าราชการทุกระดับอย่างจริงจัง

2.5) กลยุทธ์พัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ การเพิ่มขีดความสามารถของผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยพัฒนาบทบาทใหม่ของผู้บริหารให้มีความสามารถในการบริหารจัดการ ข้าราชการ ผู้เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้เสียในเทคโนโลยีด้านต่างๆ เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ใหม่ของหน่วยงาน สร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง กระตุ้นเร่งร้า และสื่อสารให้บุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตระหนักรถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ

2.6) กลยุทธ์พัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ เพิ่มขีดความสามารถของผู้นำการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสมดุลของชีวิตและการทำงานของบุคลากรภาครัฐ โดยกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตและความสมดุลของชีวิตและการทำงานของบุคลากรภาครัฐ มีการจัดสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเพิ่มความพึงพอใจของบุคลากร

2.7) พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของเทคโนโลยีด้วยกันภาครัฐต่าง ๆ ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของเทคโนโลยีด้วยกันภาครัฐในระดับต่าง ๆ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น โดยเน้นการยึดพื้นที่เป็นหลัก

1.4.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้วยกันภาครัฐต่าง ๆ ระหว่างราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ได้แก่

จากการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้วยกันภาครัฐต่าง ๆ พบว่า มีสภาพปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขแบ่งออกเป็น 4 ประเด็นหลัก คือ ปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการประชาชน ปัญหาขีดความสามารถขององค์กร ปัญหาการบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยงาน และการดำเนินงานร่วมกับภาคส่วนอื่น และปัญหามาตรฐาน โปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ผู้วิจัยมีข้อเสนอเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการในการแก้ไขการดำเนินงานของเทคโนโลยีด้วยกันภาครัฐต่าง ๆ ดังนี้

1) แนวทางเชิงนโยบาย (Policy)

1.1) การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน พัฒนาบุคลากร ของเทคโนโลยีด้วยกันภาครัฐต่าง ๆ ให้เป็นศูนย์กลาง ที่มีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ โดยออกแบบการบริการที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ

ที่เหมาะสมมาใช้เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้บริการได้ง่ายและหลากหลายรูปแบบ เน้นการบริการเชิงรุกที่ พัฒนาระบบการขัดการ ข้อร้องเรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างวัฒนธรรมการบริการที่เป็นเลิศ

1.2) การพัฒนาองค์การให้มีปัจฉนธรรมะสูงและทันสมัย พัฒนาส่วนราชการของเทศบาลตำบลสู่องค์การแห่งความเป็นเลิศ โดยเน้นการจัดโครงสร้างองค์การที่มีความทันสมัยมีรูปแบบเรียบง่าย มีระบบการทำงานที่คล่องตัวรวดเร็วปรับเปลี่ยนกระบวนการทั้งนี้ในการทำงาน เน้นการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ พัฒนาปัจฉนธรรมะของบุคลากรในองค์การ

1.3) การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ส่งเสริมให้เทศบาลตำบลพัฒนาบทบาทและการกิจของตนให้มีความเหมาะสม โดยให้ความสำคัญต่อวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน มุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคส่วนอื่น รวมทั้งการสร้างความร่วมมือหรือความเป็นภาคีทุกส่วนระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น

1.4) การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน ส่งเสริมและวางกลไกให้เทศบาลตำบลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของทางราชการ ตลอดจนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

2) แนวทางเชิงปฏิบัติการ (Implementation)

2.1) กลยุทธ์พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ ยกระดับการดำเนินงานของศูนย์บริการร่วม (One Stop Service) ด้วยการเพื่อมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนที่หลากหลายจากส่วนราชการต่างๆ นำไปสู่ สถานที่เดียวที่ประชาชนสามารถรับบริการได้โดยสะดวก รวดเร็ว ลดเวลาเดินทาง 降低成本 ให้บริการที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ตลอดจนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

2.2) กลยุทธ์พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้มีปัจฉนธรรมะสูง ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ ปรับปรุงส่วนราชการของเทศบาลตำบลให้มีความเหมาะสม

สมกับภารกิจที่รับผิดชอบ ลดความซ้ำซ้อน มีความยืดหยุ่น คล่องตัวสูง สามารถปรับตัวได้ ต่อเนื่องยกระดับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการสู่ความเป็นเลิศตามมาตรฐานสากล โดย ผู้เรียนให้การนำองค์การเป็นไปอย่างมีวิสัยทัศน์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม

2.3) กลยุทธ์ส่งเสริมการบริหารราชการแบบเปิดและการสร้างเครือข่าย ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ พัฒนารูปแบบและแนวทางการบริหารงานแบบ เครือข่าย (Networked Governance) โดยการปรับเปลี่ยนบทบาท โครงสร้าง และกระบวนการ ทำงานขององค์กรภาครัฐให้สามารถเข้ามายield การทำงานและทรัพยากรต่างๆ ของหน่วยงาน ทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้เกิดการพึ่งพา กันในรูปแบบพันธมิตร มีการ บริหารงานแบบยืดหยุ่น เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ มีการตัดสินใจรวดเร็ว

2.4) กลยุทธ์ส่งเสริมและวางแผนกลไกสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราช ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) คือ การส่งเสริมให้ประชาชนได้มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสิทธิและ การใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ กำหนดมาตรการ กลไก และสนับสนุนช่องทางในการให้ส่วนราชการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตลอดจนวงกลไกให้ส่วน ราชการเผยแพร่กระบวนการการทำงานที่มีมาตรฐาน เปิดเผยขั้นตอน ระยะเวลาชัดเจน ตาม ช่องทางสื่อสารต่างๆ และกลยุทธ์ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านคอร์รัปชัน ระยะปานกลาง (ดำเนินการภายใน 4-6 ปี) คือ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เพื่อขับเคลื่อน การดำเนินการปราบปรามการทุจริตในภาครัฐอย่างจริงจัง รวมทั้งการกำหนดมาตรการลงโทษ ที่เข้มงวดมากขึ้น

1.4.3 แนวทางการจัดหรือહอบહลกอປສරគຄරດໍາເນີນຈານຂອງທະບາລຕຳມລ ໃນເບຕກາຕະວັນອອກເນື່ອ ໄດ້ແກ່

จากการศึกษาอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ พ布ว่า มีอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานที่ต้องได้รับการจัดหรือહอบ હลกอປສරគ ແປ່ງອອກເປັນ 6 ປະເດືອນຫລັກ คือ โครงสร้างและความสัมพันธ์ของการบริหาร จัดการ การถ่ายโอนและการจัดการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบล โครงสร้างการบริหารทางการ คลัง ระบบการบริหารงานบุคคลของห้องคົນ การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับห้องคົນ และ การกำกับดูแลเทศบาลตำบล ผู้วິจัยມີຂໍ້ເສັນອເຊີນ ໂຍນາຍແລະເທິງປົງປົກຕິການໃນการจัดหรือ હอบ હลกอປສරគຄරດໍາເນີນຈານຂອງທະບາລຕຳມລ ດັ່ງນີ້

1) แนวทางเชิงนโยบาย (Policy)

1.1) การแก้ไขปรับปรุงการจัดโครงสร้างของเทศบาลตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การปรับปรุงโครงสร้างภายในเพื่อพัฒนาศักยภาพของสภากองถิ่น และเกื้อหนุนต่อการนิสั่นร่วนของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การส่งเสริมศักยภาพเทศบาลตำบลลงนาดเล็กในการดำเนินการกิจหน้าที่ และการปรับโครงสร้างไปสู่การจัดตั้งเทศบาลตำบลลงนาดให้ญี่หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์เพื่อการปรับโครงสร้างและรูปแบบของเทศบาลตำบลไปสู่โครงสร้างและรูปแบบใหม่ๆ ได้อย่างยึดหยุ่นและสอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงในเชิงการกิจหน้าที่ และสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจสังคม

1.2) การพัฒนาระบบการถ่ายโอนและการจัดการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบการถ่ายโอนการกิจหน้าที่สู่เทศบาลตำบลให้เกิดผลในทางปฏิบัติ เป็นไปอย่างมีระบบระเบียบ และมีการบูรณาการในเชิงแผนงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องที่เกื้อหนุนต่อการขยายบทบาทและรูปแบบการดำเนินการกิจหน้าที่ของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบการจัดทำบริการสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความชัดเจน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีระบบความรับผิดชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การจัดระบบบริการสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ให้เกิดความชัดเจน เพื่อสร้างความรู้สึกของความเป็นเจ้าของงานทั้งในส่วนของเทศบาลตำบลและประชาชน ภายในชุมชนท้องถิ่น

1.3) การส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการคลัง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ระบบการจัดสรรรายได้จะต้องก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดหารายได้ของเทศบาลตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มความเป็นอิสระทางการคลังแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยการลดการพึ่งพิงทางด้านรายได้จากการถ่ายโอนเงินงบประมาณจากส่วนกลาง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารการคลังโดยการใช้ระบบบัญชีและระบบประเมินให้เกิดความสอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐเพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลและการประเมินผลงานแบบ Post Auditing ต่อการทำหน้าที่ของเทศบาล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การปรับปรุงแก้ไขระบบการจัดสรรรายได้ให้แก่เทศบาลตำบลโดยคำนึงถึงหลักความเท่าเทียมและหลักความเป็นธรรมระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาความมีวินัยทางการเงินการคลัง ในการบริหารงบประมาณของเทศบาลตำบล

1.4) การพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานบุคคลใหม่ให้เกิดความเป็นเอกภาพในเชิงระบบ แต่การพิจารณาทั้งหมดเป็นอิสระของท้องถิ่น โดยอิงกับหลักการในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลไปสู่บทบาทของการกำหนดมาตรฐานกลาง บทบาทในด้านการพัฒนาระบบ บทบาทในการพัฒนาบุคลากร และบทบาทในการศึกษาวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 บทวนแก้ไขมาตรฐานกลางและหลักเกณฑ์การบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน ให้กระบวนการบริหารงานบุคคลมีความสอดคล้องกับหลักการระบบคุณธรรม และแนวคิดด้านสมรรถนะทางการบริหาร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 บทวนแก้ไขกฎหมาย และระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้เกื้อหนุนต่อการทำงานในภาคท้องถิ่น และส่งเสริมความรู้ความเขียวชาญ ตลอดจนสถานภาพให้ทัดเทียมกับบุคลากรภาครัฐอื่นๆ

1.5) การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การเพิ่มกลไก รายละเอียดของรูปแบบการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การบทวนปรับปรุงแก้ไขระเบียบกฎหมาย แนวปฏิบัติในการเสริมสร้างประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การสร้างมีส่วนร่วมที่ก่อให้เกิดความเป็นผลเมือง เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่แท้จริงทั้งรูปแบบและเนื้อหา

1.6) การพัฒนาระบบการกำกับดูแล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การปรับปรุงกระบวนการทัศน์ที่มีต่อการกำกับดูแล และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์เพื่อทบทวนการแก้ไขระเบียบ กฎหมาย และสร้างมาตรฐานการปฏิบัติงาน ให้เก่งค์รปกของส่วนห้องคืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพองค์กรที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแล และตรวจสอบให้มีประสิทธิภาพ

2) แนวทางเชิงปฏิบัติการ (Implementation)

2.1) กลยุทธ์ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) โดยการปรับปรุงโครงสร้างภายในของเทคโนโลยี ผ่านมาตรการทางด้านกฎหมาย เพื่อพัฒนาศักยภาพของส่วนห้องคืน สร้างแนวทางปฏิบัติให้เกิดมาตรฐานด้านกฎหมายและคุณภาพของส่วนห้องคืน ให้มากขึ้น และการสร้างองค์กรเพื่อทำหน้าที่สร้างความพร้อมของประชาชนในการเข้าไปมีส่วนร่วมและตรวจสอบในกิจการของเทคโนโลยี ตามที่ได้ระบุไว้

2.2) กลยุทธ์ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี) โดยจัดระบบและรูปแบบในการดำเนินการกิจหน้าที่ของเทคโนโลยี ผ่านการปรับปรุงมาตรการทางกฎหมาย และจัดทำค่ามาตรฐานการบริการสาธารณะเพื่อให้เกิดความชัดเจนในบทบาทรวมถึงศึกษาการขยายบทบาทของเทคโนโลยี ในการจัดทำบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับบทบาทของส่วนราชการอื่นๆ ทั้งในระดับชาติ และระดับภูมิภาค และกลยุทธ์ระยะยาว (ดำเนินการภายใน 7-10 ปี) โดยมุ่งยกระดับสมรรถนะของเทคโนโลยี ในการจัดทำกิจหน้าที่ให้สามารถรับผิดชอบต่อประชาชน โดยทางกรอบทางกฎหมายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ รวมถึงพัฒนาศักยภาพเพื่อรับรองรับการกิจใหม่ๆ

2.3) กลยุทธ์ด้านพัฒนาประสิทธิภาพในระบบการจัดสรรรายได้ ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1- 3 ปี) คือ พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการบริหารระบบ การเงินการคลังของเทคโนโลยี และพัฒนาฐานข้อมูลและบุคลากรในการบริหารระบบสารสนเทศทางด้านการเงินการคลัง กลยุทธ์ขยายฐานรายได้ใหม่ๆ ระยะปานกลาง คือ การพิจารณากำหนดข้อบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี ให้เทคโนโลยีสามารถใช้งานกับหน่วยราชการและจัดเก็บภาษีใหม่ๆ ได้ กลยุทธ์ด้านการพัฒนาระบบบัญชีและระบบงบประมาณ ระยะปานกลาง คือ การพัฒนาระบบงบประมาณที่มุ่งเน้นผลงาน และกลยุทธ์ด้านการส่งเสริม

ความเท่าเทียมและความเป็นธรรมระหว่างชุมชนท้องถิ่น ระยะสั้น คือ สนับสนุนบทบาทของ คลังจังหวัดในฐานะพี่เลี้ยงทางการคลัง

2.4) กลยุทธ์ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1- 3 ปี) คือ การก่อตั้งองค์กร กลางการบริหารงานบุคคลที่เป็นเอกภาพ มีองค์กรพิทักษ์ระบบคุณธรรม และกลยุทธ์ระยะ ปานกลาง (ดำเนินการภายใน 4 - 6 ปี) คือ พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคล โดยใช้สมรรถนะ เป็นฐานในการดำเนินการ (Competency Base)

2.5) กลยุทธ์ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1- 3 ปี) คือ จัดทำคู่มือการมี ส่วนร่วมของภาคประชาชน การสร้างหลักสูตรและคู่มือการฝึกอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เข้าไปมีส่วนร่วมในเทศบาลตำบล การพัฒนาระบบการแต่งตั้ง สรรหา และการเลือกสรรประชาชนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในเทศบาลตำบลต้องเป็นกระบวนการที่ โปร่งใสและตรวจสอบได้มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน และการกำหนดให้สภาพห้องถิ่นเพิ่มจำนวน คณะกรรมการวิสามัญให้เพิ่มจำนวนคณะกรรมการขึ้น และแต่ละคณะให้มีการแต่งตั้งคัวแทน ประชาชนผู้นำชุมชนเข้าไปร่วมค่วย และกลยุทธ์ระยะยาว (ดำเนินการภายใน 7-10 ปี) คือ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership: PPP) และ ภาคประชาชนสังคม โดยอุดหนุนงบประมาณให้แก่องค์กรพัฒนาในพื้นที่ (NGOs, NPOs) เพื่อจัดทำบริการสาธารณูปโภค เช่น งานบูรณะสาธารณะ กิจกรรมด้านการจัดการขยะ น้ำเสีย และ ตั้งแนวถังลม เป็นต้น

2.6) กลยุทธ์ระยะสั้น (ดำเนินการภายใน 1- 3 ปี) คือ ปรับปรุงกระบวนการ ทัศน์ที่มีต่อการกำกับดูแลของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการกำกับดูแล และพัฒนา คุณภาพบุคลากรของเทศบาลตำบลที่มีหน้าที่โดยตรงเกี่ยวกับการตรวจสอบ และกลยุทธ์ระยะ ยาว (ดำเนินการภายใน 7 - 10 ปี) คือ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชนถึงบทบาท ของประชาชนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม และสร้างเครือข่ายภาคประชาชน

1.4.4 แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบาย (Policy) และเชิงปฏิบัติการ (Implement) ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ปัจจุบัน การดำเนินงานของเทศบาลตำบล และอุปสรรคขัดขวางการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ผู้วิจัย สามารถแปลงข้อเสนอสู่การพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ดังนี้

1) แนวทางเชิงนโยบาย (Policy)

การพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยอาศัยกระบวนการและการกำหนดนโยบายในรูปแบบยุทธศาสตร์ การทำงานเริ่มต้นด้วยการนำข้อเรียกร้องจากประชาชนและการได้รับการสนับสนุนจากพรรค การเมืองมากำหนดประเด็นยุทธศาสตร์กระบวนการพัฒนา คือ ยุทธศาสตร์การวางแผนระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเมืองการปกครองให้เป็นระบบของชาติไทยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งทั้งสองประการมุ่งเน้นและผลักดันในเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วมผ่านยุทธศาสตร์การพัฒนานุคคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังจะต้องพัฒนาแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโดยกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นเดียวในการให้บริการประชาชน การพัฒนาองค์การให้มีชีดสมรรถนะสูงและทันสมัย การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน และการยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน และจะต้องหาแนวทางการจัดหรือลงหลักอุปสรรคการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเพื่อให้เกิดประสิทธิผลการดำเนินงานมากที่สุด คือ ยุทธศาสตร์การแก้ไขปรับปรุงการจัดโครงสร้างของเทศบาลตำบล การพัฒนาระบบการถ่ายโอนและการจัดการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบล การส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการคัดเลือก การพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนห้องถัง การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และการพัฒนาระบบการกำกับดูแล

2) แนวทางเชิงปฏิบัติการ (Implementation)

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์สุดท้ายขององค์การภาครัฐ คือ ความคินตี อญดี มีสุขของประชาชน จะต้องอาศัยการขับเคลื่อนโดยบุคลากรและแรงผลักดันทั้งภายในและภายนอกองค์การ ดังนี้ การกำหนดกลยุทธ์เพื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจึงต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบล เริ่มต้นด้วยกระบวนการกำหนดกลยุทธ์ระยะสั้นเพื่อพัฒนาประเด็นยุทธศาสตร์ปัจจัยภายนอกองค์การดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี คือ กลยุทธ์การปรับปรุงความสัมพันธ์และประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลตำบลกับพระครุฑ์การเมือง และยกระดับการปรับปรุงระบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ และกำหนดกลยุทธ์ระยะปานกลางเพื่อดำเนินการภายใน 4-6 ปี คือ กลยุทธ์ออกแบบและพัฒนาระบบการบริหารงานแบบบูรณาการ จากนั้นจึงทำการสร้างแนวทางการ

พัฒนาปัจจัยภายในองค์การ โดยการกำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานระยะสั้นเพื่อดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คือ กลยุทธ์พัฒนาระบบบริหารขั้นการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ กลยุทธ์พัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเพื่อพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม คือ กลยุทธ์พัฒนารูปแบบและวิธีการทำงานของเทศบาลตำบลให้เชื่อมโยงกับภาครัฐต่าง ๆ

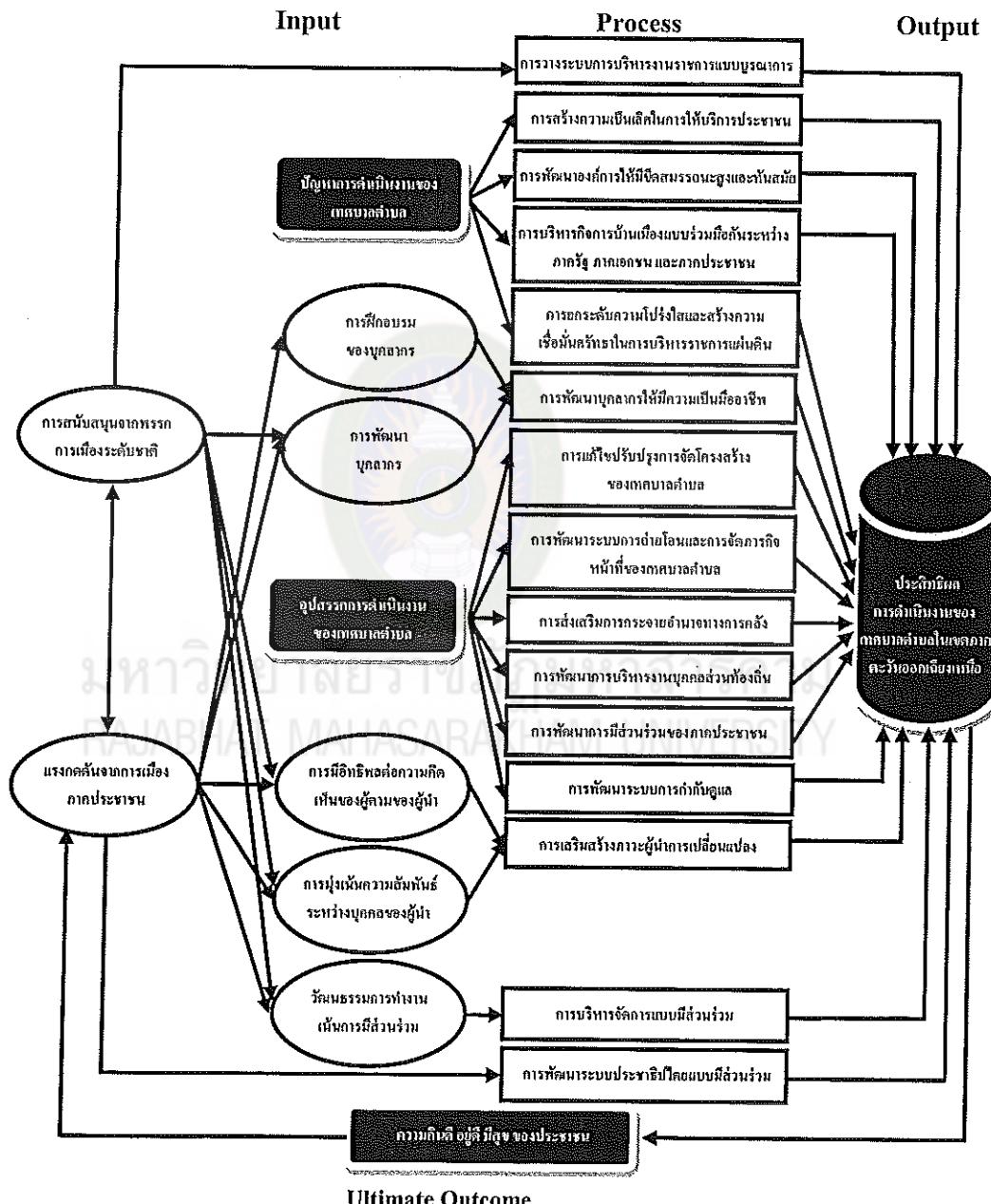
นอกจากนี้ยังจะต้องกำหนดแนวทางการพัฒนาเพื่อแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลระยะสั้นเพื่อดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี คือ กลยุทธ์พัฒนาระบบการให้บริการประชาชน พัฒนาหน่วยงานของรัฐให้มีขีดสมรรถนะสูง ส่งเสริมการบริหารราชการระบบเกิดและการสร้างเครือข่าย และการสร้างกลยุทธ์ส่งเสริมและวางแผนกลไกสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ รวมถึงการพัฒนาแนวทางการจัดหรือ subplot ให้เกิดประสิทธิผลการดำเนินงานมากที่สุด คือ กลยุทธ์ระยะสั้น ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี คือ กลยุทธ์การปรับปรุงโครงสร้างภายในของเทศบาลตำบล การขั้นตอนและรูปแบบในการดำเนินการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในภาพรวม การพัฒนาประสิทธิภาพในระบบการจัดสรรรายได้ การก่อตั้งองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลที่เป็นเอกภาพ การจัดทำภาระมีการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และปรับปรุงกระบวนการทัศน์ที่มีต่อการกำกับดูแล

ดังนั้น ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเบตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบข้อค้นพนตามแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล ดังแผนภาพที่ 27

1.5 รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีดิจิทัลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมแนวทางการพัฒนาเชิงนโยบาย (Policy) และเชิงปฏิบัติการ (Implementation) ทั้งหมด นำมาเขียนเป็นแผนภาพรูปแบบได้ดังนี้

แผนภาพที่ 28 ผังมโนทัศน์ข้อเสนอรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีดิจิทัลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากแผนภาพที่ 28 อธิบายได้ว่า รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การภาครัฐ คือ ความกินดี อยู่ดี มีสุข ของประชาชน โดยอาศัยกระบวนการการกำหนดนโยบายในรูปแบบยุทธศาสตร์การทำงานที่เรียกว่า แนวทางเชิงนโยบาย (Policy) และขับเคลื่อนด้วยกระบวนการกลยุทธ์ที่เรียกว่า แนวทางเชิงปฏิบัติการ (Implementation) เริ่มต้นโดยป้อนข้อมูลเข้าสู่ระบบ (Input) ด้วยการพัฒนาการสนับสนุนจากพัสดุการเมืองระดับชาติ และการเพิ่มแรงกดดันทางการเมืองจากภาคประชาชน นำกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์กระบวนการพัฒนาปัจจัยภายนอก องค์การ คือ ยุทธศาสตร์การวางแผนระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณา และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการเมืองการปกครอง ให้เป็นระบบของชาติไปด้วยแบบมีส่วนร่วม จะนำมาสู่การพัฒนากระบวนการบริหารภายในเพื่อให้เกิดกิจกรรมการดำเนินงาน (Process) ซึ่งการพัฒนาทั้งสองประการจะมุ่งเน้นการส่งเสริมและผลักดันในเรื่อง การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารห้องถีน การพัฒนาความเป็นเอกภาพของบุคลากร และการพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังจะต้องมีการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโดยกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพและมีความสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน และยุทธศาสตร์การบังคับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน และจะต้องหาแนวทางการขัดหลบหลีกอุปสรรคการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเพื่อให้เกิดประสิทธิผล การดำเนินงานมากที่สุด คือ ยุทธศาสตร์การแก้ไขปรับปรุงการจัดโครงสร้างของเทศบาลตำบล ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการถ่ายโอนและการจัดการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบล ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการคลัง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนห้องถีน ยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน และยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการกำกับดูแล เพื่อให้การดำเนินงานมุ่งไปสู่ผลลัพธ์ (Output) ที่พึงประสงค์ คือ ประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมุ่งไปสู่เป้าหมายขององค์การภาครัฐซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลสำเร็จระดับประเทศ (Ultimate Outcome) คือ ความกินดี อยู่ดี มีสุข ของประชาชนต่อไป

2. การยืนยันรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยนำผลจากการวิจัยในระยะที่ 1 มาสร้างรูปแบบขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบจำลองในการพิจารณาเพื่อสร้างข้อเสนอแนวทางเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบล และทำการควบรวมแนวทางการพัฒนาเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการรวมเรียกว่า “ผังโน้ตศัพท์ข้อเสนอรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” หลังจากนั้นจึงทำการยืนยันรูปแบบด้วยวิธีการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญ (Expertise Verified) อ้างอิงการสร้างแนวทางพัฒนาโดยอาศัยกรอบแนวคิดของ (สัญญา เศษภูมิ. 2557 : 45) เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงาน จำนวน 24 คน ประเมินผล ตรวจสอบ และยืนยันรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้แบบสอบถามตามเทคนิคเดลฟี่ (The Delphi Technique) และวนซ้ำจนได้ผลสรุปจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องกัน (สุวินิ ว่องวานิช. 2548 : 24) ซึ่งจะพิจารณาผลจากค่ามัธยฐาน ฐานนิยม หรือพิสัยระหว่าง ควอไทล์ หรือค่า IR (Interquartile Range) เนื่องจากมีที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟี่ (Delphi Technique) จึงมีการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ รวมจำนวน 3 รอบ เป็นแบบสอบถามปลายปีกในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จะใช้เกณฑ์การประเมินแบ่งเป็น 3 กรณี ซึ่งจะคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยสามารถสรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 43

ตารางที่ 43 สรุปเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตรวจสอบ	ระดับการยอมรับ
1. ค่ามัธยฐาน (Median : Md)	ไม่ต่ำกว่า 3.50
2. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม (Md-Mo)	ไม่เกิน 1.00
3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range : IR)	ไม่เกิน 1.50

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน และแบ่งความหมายระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยได้กำหนดช่วงคะแนน และความหมายไว้ดังนี้ (Best. 1970 : 325 ; อ้างอิงใน ศุภกร ประทุมถิน. 2551 : 94)

1. ค่ามัธยฐาน (Median : Md) การแปลความหมายของค่ามัธยฐาน (Best. 1970 : 325 ; อ้างถึงใน ศุภกร ประทุมถิน. 2551 : 94)

4.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อย

ต่ำกว่า 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับข้อความนั้นน้อยที่สุด

2. ค่าฐานนิยม (Mode : Mo)

2.1 โดยการเลือกจากความถี่สูงสุดของระดับคะแนนเท่ากันในแต่ละข้อความ

2.2 ระดับความถี่สูงสุดหลายค่าเท่ากัน จะถือเอาค่ากลางระหว่างคะแนนนั้น

3. ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับค่าฐานนิยม ($|Md-Mo|$) เป็นค่าที่แสดงความสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งกำหนดว่าจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

4. ค่าพิสัยระหว่างควา ไทร (Interquartile Range : IR) เป็นค่าที่ใช้พิจารณาความกระจายของความคิดเห็น หากข้อความไม่มีค่าพิสัยกว้างแสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นแตกต่างกันมาก และถ้าข้อความไม่มีค่าพิสัยแคบจะแสดงถึงความสอดคล้องกันของความคิดเห็น ซึ่งอาจนำข้อความนั้นมาเป็นข้อสรุปของการวิจัยได้ (ศิริพร ลวนะสกส. 2552)

การแปลความหมายของค่าพิสัยระหว่างควา ไทร

ค่าพิสัยระหว่างควา ไทร มีค่ามากกว่า 1.50 ขึ้นไป หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นไม่สอดคล้องกัน

ค่าพิสัยระหว่างควา ไทร มีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ 1.50 หมายถึง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นต่อข้อความนั้นสอดคล้องกัน

ผลการยืนยันรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยี ด้วยวิธีการยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญ (Expertise Verified) ตามเทคนิคเดลฟี่ (The Delphi Technique) โดยผู้เชี่ยวชาญได้ลงความเห็นสรุปผลประเมินเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผล การดำเนินงานของเทคโนโลยี ตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44 ผลการยืนยันรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

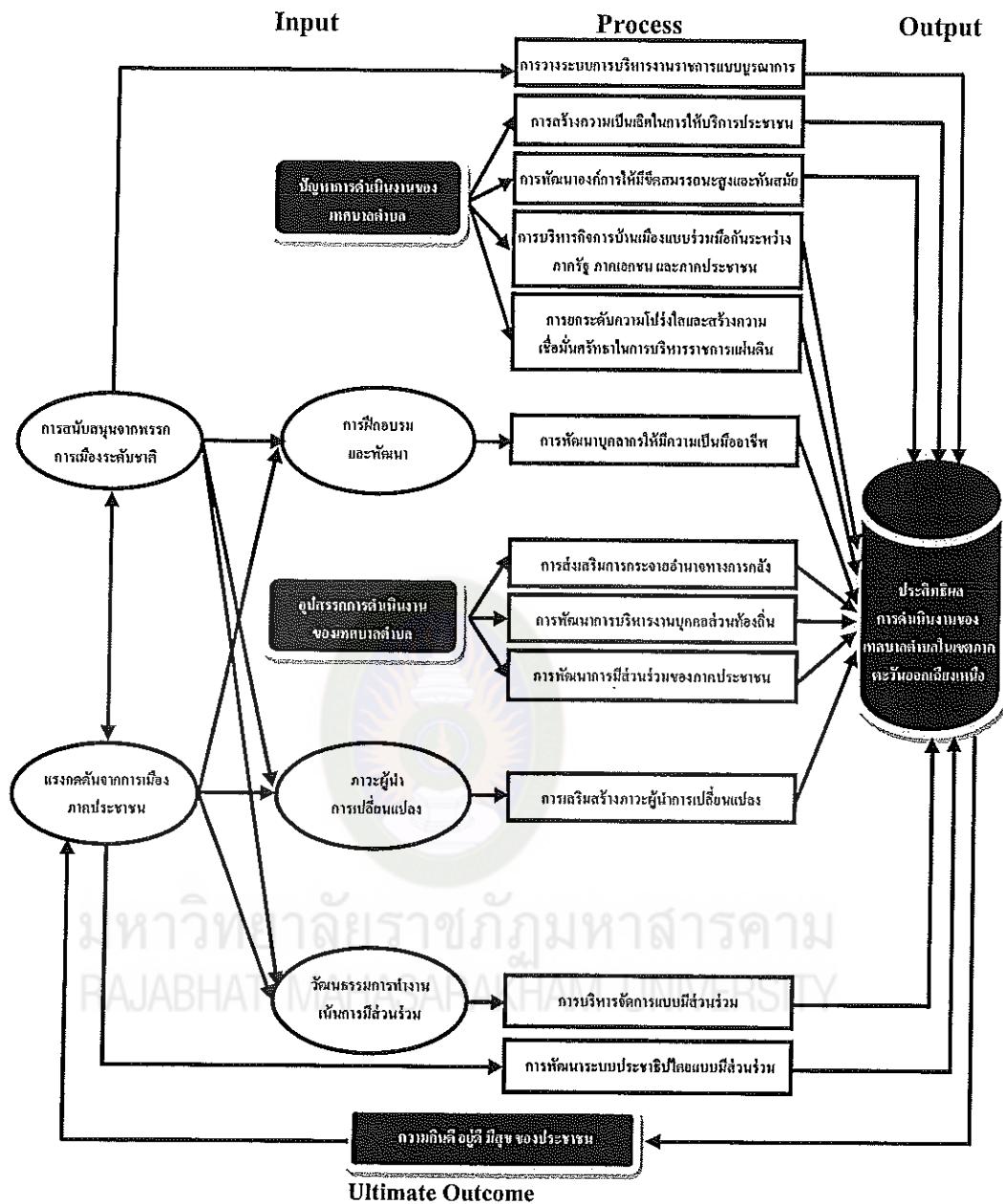
รายการประเมิน	Md	Mo	(Md-Mo)	IR	ระดับความคิดเห็น	ทิศทาง
1. การวางแผนการบริหารงานราชการ						
แบบบูรณาการ	4.13	4.25	-0.12	0.34	มาก	สอดคล้อง
2. การพัฒนาระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม	4.40	4.40	0.00	0.40	มาก	สอดคล้อง
3. การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ	4.00	4.00	0.00	0.25	มาก	สอดคล้อง
4. การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง	4.27	4.64	-0.37	0.64	มาก	สอดคล้อง
5. การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม	4.40	4.40	0.00	0.40	มาก	สอดคล้อง
6. การสร้างความเป็นเด็ดในการให้บริการประชาชน	4.13	4.00	0.13	0.66	มาก	สอดคล้อง
7. การพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพและทันสมัย	4.14	4.00	0.14	0.43	มาก	สอดคล้อง
8. การบริหารกิจกรรมบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน	4.00	4.00	0.00	0.17	มาก	สอดคล้อง
9. การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน	4.00	4.25	-0.25	0.38	มาก	สอดคล้อง
10. การแก้ไขปรับปรุงการจัดโครงสร้างของเทศบาลตำบล	2.50	2.50	0.00	0.25	ปานกลาง	สอดคล้อง
11. การพัฒนาระบบการถ่ายโอนและการจัดการกิจหน้าที่ของเทศบาลตำบล	2.14	2.00	0.14	0.54	น้อย	สอดคล้อง
12. การส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการคลัง	4.21	4.00	0.21	0.82	มาก	สอดคล้อง
13. การพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนห้องคืน	4.25	4.25	0.00	0.25	มาก	สอดคล้อง
14. การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน	4.29	4.14	0.15	0.43	มาก	สอดคล้อง
15. การพัฒนาระบบการกำกับดูแล	2.60	3.40	-0.80	1.40	ปานกลาง	สอดคล้อง
รวม	3.94	3.94	0.00	0.21	มาก	สอดคล้อง

จากตารางที่ 44 พบร่วมกับผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยกับรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลเป็นข้อความที่เหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($Md=3.94$, $(|Md-Mo|) = 0.00$, $IR = 0.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ

มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน จำนวน 15 ค้าน โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นข้อความที่เหมาะสม ในระดับมาก 12 ค้าน เรียงลำดับค่ามัธยฐานจากมากไปน้อย ได้แก่ การพัฒนาระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ($Md=4.40$, $(|Md-Mo|) = 0.00$, $IR = 0.40$) การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม ($Md=4.40$, $(|Md-Mo|) = 0.00$, $IR = 0.40$) การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ($Md=4.29$, $(|Md-Mo|) = 0.15$, $IR = 0.43$) การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ($Md=4.27$, $(|Md-Mo|) = -0.37$, $IR = 0.64$) การพัฒนาการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ($Md=4.25$, $(|Md-Mo|) = 0.00$, $IR = 0.25$) การส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการคลัง ($Md=4.21$, $(|Md-Mo|) = 0.21$, $IR = 0.82$) การพัฒนาองค์การให้มีจิตสมรรถนะสูงและทันสมัย ($Md=4.14$, $(|Md-Mo|) = 0.14$, $IR = 0.43$) การวางระบบการบริหารงานราชการแบบบูรณาการ ($Md=4.13$, $(|Md-Mo|) = -0.12$, $IR = 0.34$) การสร้างความเป็นเลิศในการให้บริการประชาชน ($Md=4.13$, $(|Md-Mo|) = 0.13$, $IR = 0.66$) การพัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ ($Md=4.00$, $(|Md-Mo|) = 0.00$, $IR = 0.25$) การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ($Md=4.00$, $(|Md-Mo|) = 0.00$, $IR = 0.17$) และการยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน ($Md=4.00$, $(|Md-Mo|) = -0.25$, $IR = 0.38$) ตามลำดับ

ค่าสัมบูรณ์ของผลต่างระหว่างค่ามัธยฐานและฐานนิยม ($|Md-Mo|$) มีค่าเท่ากับ 0.00 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ระดับการยอมรับไม่เกิน 1.00 จึงจะถือว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องเป็นอันดับหนึ่งอันเดียวกัน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาล ตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่พัฒนาขึ้นเป็นที่ยอมรับของผู้เชี่ยวชาญทุกคน

ผู้วิจัยจึงทำการปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาล ตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนำผลการยืนยันรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญ (Expertise Verified) ตามเทคนิคเดลฟี่ (The Delphi Technique) โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน จำนวน 12 ค้าน โดยมีความคิดเห็นว่า เป็นข้อความที่เหมาะสมในระดับมากทุกด้าน นำไปใช้เป็นแผนภาพรูปแบบการพัฒนาได้ ดังนี้

แผนภาพที่ 29 รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยี
ตามลักษณะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Ponlapat's Model)

จากแผนภาพที่ 29 อย่างไรก็ตาม ได้รับรูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีตามลักษณะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย การพัฒนาการสนับสนุนจากพระบรมราชโองการ เมื่อระดับชาติ และการเพิ่มแรงกดดันทางการเมืองจากภาคประชาชน โดยกำหนดยุทธศาสตร์การวางแผนการบริหารงานราชการแบบบูรณาญา และยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระบบการเมืองการปกครองให้เป็นระบบอ่อนประชานิยมแบบมีส่วนร่วม ซึ่งจะนำมาสู่ การพัฒนากระบวนการบริหารภายในเพื่อให้เกิดกิจกรรมการดำเนินงาน (Process) ซึ่งการ พัฒนาทั้งสองประการจะมุ่งเน้นการส่งเสริมและผลักดันในเรื่อง การฝึกอบรมและพัฒนา บุคลากร การพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารห้องถีน การพัฒนาความเป็นเอกภาพของบุคลากร และการพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานเน้นการมีส่วนร่วม โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา บุคลากรให้มีความเป็นมืออาชีพ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม นอกจากนี้ยังจะต้องมีการพิจารณาแนวทาง การแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของเทศบาลตำบล โดยกำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็น เดิศในการให้บริการประชาชน ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การให้มีศักยภาพและ ทันสมัย ยุทธศาสตร์การบริหารกิจการบ้านเมืองแบบร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน และยุทธศาสตร์การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นสร้าง ในการบริหารราชการแผ่นดิน และจะต้องหาแนวทางการจัดทำหรือสนับสนุนศูนย์ ศูนย์ ศูนย์ การดำเนินงานของเทศบาลตำบลเพื่อให้เกิดประสิทธิผลการดำเนินงานมากที่สุด คือ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการคลัง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารงาน บุคคลส่วนท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน เพื่อให้การ พัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานมุ่งไปสู่ผลลัพธ์ (Output) ที่พึงประสงค์ คือ ประสิทธิผล การดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และมุ่งไปสู่เป้าหมายของ องค์การภาครัฐซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลสำเร็จระดับประเทศ (Ultimate Outcome) คือ ความกินดี อุ่นดี มีสุข ของประชาชนต่อไป